

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ
ВІННИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
МІСЬКИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД № 9
ВІННИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ»

«Подарунок»

Дидактична гра

Номінація: «Дидактичні ігри»

Керівник творчої групи:
Бондар Інга Володимирівна,
завідувач КЗ «ДНЗ №9 ВМР» ,
«спеціаліст вищої категорії»,
тел. 097-444-88-77

Авторський колектив:

Бияковська А.М., асистент вихователя інклюзивної групи, 10 т.р..

Бондарчук Т.П., вихователь, «спеціаліст I категорії»;

Кипоренко І.А., вихователь, «спеціаліст»;

м. Вінниця
2020

Рекомендовано педагогічною радою закладу комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад № 9». Протокол № 2 від 27.11.2019 року

Керівник:

Бондар Інга Володимирівна, завідувач КЗ «ДНЗ №9 ВМР» , «спеціаліст вищої категорії».

Авторський колектив:

Бияковська А.М., асистент вихователя інклюзивної групи, 10 т.р..

Бондарчук Т.П., вихователь, «спеціаліст I категорії»;

Кипоренко І.А., вихователь, «спеціаліст»;

Дидактична гра «Подарунок»/ керівник: Бондар І.В., авт. кол.: Бияковська А.М., Бондарчук Т.П., Кипоренко І.А. / Вінниця: ММК, 2020. – 53 с.

Батьки надали дозвіл на фотографування та виставлення світлин дітей.

Рецензенти:

Ігнатенко О.В., директор КЗ «ЗДО №22 ВМР».

Дидактична гра «Подарунок» створена для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку. Гра допоможе ефективно організувати розумово-пізнавальну діяльність дітей, набуття ними життєво важливих компетенцій відповідно до їх індивідуальних освітніх запитів у процесі ознайомлення з взаєминами людей у суспільстві та їх специфічними видами діяльності.

Сформує самосвідомість, адекватне уміння співвідносити свої бажання, можливості та прагнення до здійснення мети діяльності, здатність уявляти себе на місці інших людей, тварин. Гра сприяє виникненню дружніх, партнерських стосунків, а під час привітань виступає «каналом чуттєвого зв'язку» з іншими людьми.

В грі вміщені рекомендації щодо її проведення, варіанти, завдання, зміст яких відповідає віковим особливостям дітей, сприяє їх мовленнєвому та соціально-моральному розвитку.

Дидактична гра буде корисною для педагогів закладів дошкільної освіти, вчителів початкових класів та батьків.

Зміст

ВСТУП.....	4
Актуальність.....	4
Мета дидактичної гри.....	5
Завдання дидактичної гри.....	6
Опис дидактичної гри.....	6
Список використаних джерел.....	14
Додаток 1	
Конспекти занять.....	15
Додаток 2	
Авторські казки та оповідання.....	29
Додаток 3	
Твори для дітей про подарунок.....	43
Додаток 4	
Цікавинки	47

ВСТУП

Актуальність

Відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти, до кінця дошкільного періоду у дошкільника має бути сформована комунікативна компетенція. Сформованість комунікативної компетенції передбачає сформованість усіх видів мовленнєвої компетенції: фонетичної, лексичної, граматичної, діалогічної та монологічної компетенції.

Під час привітання іменинників дітьми педагоги побачили, що певна кількість вміють сказати доречні побажання імениннику, але що і як подарувати своєму другу, мамі, батькові та іншим людям не обізнані. Провівши бесіди з дітьми ще вияснилося, що діти уміють приймати подарунки, але нажаль не уміють їх дарувати. Педагоги помітили що у дітей є бажання принести радість своїм близьким подарунком, але не знають що і кому можна дарувати, які бувають подарунки та привітання.

Тому, виникла ідея створення дидактичної гри «Подарунок».

Своєрідність цієї гри полягає у тому, що вона дає можливість педагогу здійснювати навчання, вправлення та розвиток розумових здібностей, формування цінних рис особистості і взаємин дітей у доступній і привабливій для них ігровій формі. Формує у дітей соціокультурні взаємини у суспільстві, зокрема практично засвоює у дітей систему елементарних (доступних) знань про себе та інших людей, моральних цінностей, уміння доречно застосовувати набуту інформацію. Дидактична гра знайомить дітей із особливостями підбору, прийому та дарування різних видів подарунків, продовжує формувати основи морально-етичних уявлень, сприяє активному застосуванню правил етики у спілкуванні з людьми різних вікових категорій, обдумуванню варіантів вибору подарунків, вчить аргументувати власну думку, формує естетичні смаки дітей.

Починаючи з середнього дошкільного віку, у дітей значно покращується вимова. Вони рідше допускають пропуски і заміну звуків, здатні зберігати складову структуру навіть у багатоскладових словах; укріпився і став більш рухомим їх артикуляційний апарат, більш розвинутим стало слухове сприймання, фонематичний слух. Це створює сприятливі умови для закріплення правильної вимови усіх звуків, для чистої і виразної вимови слів, виправлення існуючих недоліків вимови.

Мовлення дітей старшого дошкільного віку досягає високого рівня розвитку. Старший дошкільний вік дітей характеризується завершенням процесу фонематичного сприймання: вони чують правильно, у них формуються тонкі та диференційовані образи окремих звуків, з'являється усвідомлення звукової сторони рідної мови. На шостому році життя у дітей різко зростає інтерес до слів, що звучать. Діти старшого дошкільного віку активно грають зі звуками, аналізують звуковий склад рідної мови, виокремлюють перший і останній звуки у слові. Вони уже не тільки вслуховуються у слова, але і прагнуть встановити, з яких звуків вони складаються, легко підбирають слова, які розпочинаються заданим звуком. При спеціальному навчанні дитина може впізнавати знайомий звук у слові, виділяти його із слова, підбирати слова з добре відомими їй звуками.

Тому варто організовувати такі ігри, які удосконалюватимуть названі вміння дітей як такі, що є базовими для оволодіння навичками читання та писемного мовлення.

Важливе значення для розвитку мови дошкільників мають дидактичні ігри. Дидактичні ігри сприяють вирішенню одного з головних завдань розумового виховання, а саме, розвитку мовлення дітей: поповнюється і активізується словник, формується правильна вимова, розвивається зв'язне мовлення, уміння правильно висловлювати свої думки. У цих іграх дитина повинна вирішувати самостійно різноманітні розумові завдання.

Дидактичні ігри допомагають ефективно розвивати фонематичний слух, закріплювати правильну вимову, виховувати плавність мовлення, тренувати мовне дихання та м'язи органів мовлення. Під час ігор уточнюються і закріплюються поняття та уявлення дітей, розвивається їх творча уява, мислення, мова. Дитина в подальшому швидше і легше сприймає новий матеріал, опановує новими знаннями і навичками.

Мета дидактичної гри

«Подарунок»:

- ✓ формувати основи морально-етичних уявлень;
- ✓ формування навичок міжособистісного партнерства в процесі пізнавальної діяльності;
- ✓ формувати естетичні смаки дітей;
- ✓ вчити розрізняти звуки мови, формувати уміння здійснювати мовно-звуковий аналіз і синтез різної звукової структури без схем і фішок, а також звуко-буквений аналіз, закріплювати уміння на картках впізнавати букви, що позначають голосні та приголосні звуки мови, зміцнювати знання про склад слова;
- ✓ навчати елементів грамоти: закріплювати уявлення про одиниці мови (речення, слово, склад, звук, буква (літера) та навички правильного і доречного вживання відповідних термінів;
- ✓ сприяти активному застосуванню правил етики у спілкуванні з людьми різних вікових категорій;
- ✓ сприяти удосконаленню звукової культури мовлення;
- ✓ сприяти розвитку мовленнєвої та пізнавальної активності, словесної творчості;
- ✓ ознайомлювати дітей із взаєминами людей у суспільстві, зокрема особливостями підбору, прийому та дарування різних видів подарунків;
- ✓ розвивати зв'язне мовлення: підтримувати бажання вести розмову, звертатись із запитаннями до однолітків та дорослих, виявляти знання етичних норм спілкування, користуючись різноманітними способами, залежно від життєвої ситуації; розповідати, спираючись на чуттєвий досвід; переказувати, складати власні загадки, казки і оповідання, образні описи;
- ✓ розвивати творчу уяву, мислення, креативність, логіку, фантазію, пам'ять;
- ✓ заохочувати організацію дітьми театралізованих ігор за участю дорослих та без їх участі;
- ✓ виховувати любов до рідної мови, мовленнєву культуру;

- ✓ виховувати дружні стосунки між людьми та тваринами, правила етики у спілкуванні, позитивні зразки поведінки, увагу та піклування до близьких.

Завдання дидактичної гри «Подарунок»:

- удосконалювати мовленнєвий слух, вимову усіх звуків рідної мови;
- формувати вміння добирати слова з певним звуком в заданій позиції;
- підтримувати бажання дітей наслідувати позитивні зразки поведінки в конкретних життєвих ситуаціях, робити приємне близьким шляхом вияву уваги та піклування;
- вчити оцінювати вчинки не лише за їх наслідками, але й за мотивами;
- формувати звичку ретельно обдумувати варіанти вибору, вчити аргументувати власну думку.

Опис дидактичної гри

Гра складається з подарункової коробки у формі куба, на кожній грані якого виконується завдання певного варіанту гри «Підбери подарунок», «Звукове намисто», «Де придбати цей подарунок?», «Кому подаруємо цей подарунок», «Казковий подарунок». Всередині коробки знаходяться підписані конверти та контейнери з матеріалами для кожного варіанту гри, розміщені на тій грані куба-коробки на якій виконуватиметься завдання (Фото 1, 2, 3)

Фото 1

Фото2

Фото 3

Матеріали для проведення гри

Подарункова коробка у формі куба на кожній грані якого різноманітні кріплення (липучки, кишеньки, мотузки з прищепками), конверти із зображеннями подарунків, літер які позначають певний звук, зображення способів придбання подарунка, картинки-зображення близьких людей дитини (мама, тато, бабуся, дідусь, тітка, дядько, сестра, брат, друг, подружка, малюк) і найпоширеніших тварин – «друзів» сім'ї (котик, собака, хом'ячок, папуга...), схеми та малюнки, букви – елементи «звукового намиста», контейнери із зображенням різних видів театрів (ложок, кришечок), декорації для театрів, підпис «Казковий подарунок».

Матеріали до варіантів ігор:

1. **«Підбери подарунок»** - конверт із буквами на позначення певного звука, конверт із картинками-зображеннями подарунків.
2. **«Звукове намисто»** - картинки-зображення подарунків, букви схеми для складання «звукового намиста».
3. **«Де придбати цей подарунок?»** - картинки-зображення подарунків, картки-зображення способів придбання подарунка (придбати за гроші, в магазині, виготовити власноруч)
4. **«Кому подаруємо цей подарунок»** - картинки-зображення близьких людей дитини і найпоширеніших тварин – «друзів» сім'ї (мама, тато, бабуся, дідусь, тітка, дядько, сестра, брат, друг, подружка, малюк, котик, собака), картинки із зображенням подарунків.
5. **«Казковий подарунок»** - підпис казковий подарунок, декорації для театрів», контейнери із зображенням різних видів театрів (ложок, кришечок).

Попередня робота: Перед проведенням гри педагог ознайомлює дітей із важливою роллю подарунків в житті людини, історією дарування подарунків, традиціями різних країн, проводить роботу з дітьми над засвоєнням правил дарування і отримання подарунків (дякувати за подарунок, не виражаючи своє ставлення до того хто дарує і до подарунка, наголошує на доречності подарунків, врахуванні вікових і індивідуальних особливостей кожної людини.)

Хід гри та варіанти її проведення

Дітям дарують подарунок. Педагог пропонує розглянути його, запитує дітей чи не знають вони хто його надіслав і для кого? На ньому є надпис: наприклад, для дітей... групи. Демонструє що у коробці щось є і пропонує зазирнути у коробку дітям.

Варіант гри «Підбери подарунок»

Мета: сприяти удосконаленню звукової культури мовлення дітей, навчати елементів грамоти: закріплювати уявлення про одиниці мови (речення, слово, склад, звук, буква (літера) та навички правильного і доречного вживання відповідних термінів, продовжувати вчити розрізняти звуки мови, формувати вміння здійснювати мовно-звуковий аналіз і синтез різної звукової структури без схем і фішок, а також звуко-буквений аналіз, закріплювати вміння на картках впізнавати букви, що позначають голосні та приголосні звуки мови,

зміцнювати знання про склад слова, продовжувати формувати вміння добирати слова з певним звуком в заданій позиції.

Пропонуємо дітям уважно розглянути колекцію «подарунків». У відповідну кишеньку для літер (першу, другу, третю - відповідно початок, середина, кінець слова) вкладаємо зображення літери на позначення певного звуку і пропонуємо дітям підібрати з колекції «подарунки», назва яких розпочинається заданим звуком (заданий звук знаходиться всередині, в кінці слова).

Ускладнення. Пропонуємо дітям підібрати з колекції «подарунки», назва яких розпочинається заданим звуком (заданий звук знаходиться: всередині, в кінці слова) і містить один, два, три склади. (Фото 4-5)

Фото 4

Фото 5

Варіант гри «Намисто подарунків»

Мета: продовжувати формувати вміння добирати слова з певним звуком в заданій позиції;

Прикріплюємо літеру, яка позначає певний звук і пропонуємо дітям дібрати «малюнок - подарунок», який розпочинається цим звуком. Після того, як діти підбрали і прикріпили зображення подарунка, запитуємо, яким звуком закінчується слово – «зображення подарунка». Прикріплюємо букву на позначення останнього звука і пропонуємо підібрати наступний «подарунок», який розпочинається цим звуком і так далі до кінця «намиста» (за схемою).

Ускладнення. Візуалізувати звук тільки на початку гри, а далі діти підбирають зображення подарунка один за одним, без позначення першого і останнього звуків буквами. (Фото 6)

Фото 6

Варіант гри «Де придбати цей подарунок?»

Мета: формувати звичку ретельно обдумувати варіанти вибору, вчити аргументувати власну думку, формувати естетичні смаки дітей.

За допомогою прищепок прикріплюємо одну картинку - спосіб придбання певного подарунка (купити за гроші в магазині, зробити власними руками) на початок мотузки (з лівої сторони). На іншій мотузці прикріплюємо інший спосіб придбання подарунка. Діти обирають з колекції зображень «подарунків» один з них і прикріплюють на мотузку один за одним відповідно до способу придбання подарунка. (Фото 7-8)

Фото 7

Фото 8

Варіант гри «Кому подаруємо цей подарунок?»

Мета: ознайомлювати дітей із взаєминами людей у суспільстві, зокрема особливостями підбору, прийому та дарування різних видів подарунків, продовжувати формувати основи морально-етичних уявлень, сприяти активному застосуванню правил етики у спілкуванні з людьми різних вікових категорій.

Пропонуємо дітям розглянути колекцію картинок – зображень близьких людей дитини і найпоширеніших тварин – «друзів» сім'ї (мама, тато, бабуся, дідусь, тітка, дядько, сестра, брат, друг, подружка, малюк, котик, собака). Прикріплюємо в центрі зображення близької людини, котика, собачки і пропонуємо обрати їй подарунок. Обрані варіанти розміщуємо навколо

зображення того, кому підбираємо подарунок. (Фото 9)

Фото 9

Варіант гри «Кому подаруємо цей подарунок?»

Мета: ознайомлювати дітей із взаєминами людей у суспільстві, зокрема особливостями підбору, прийому та дарування різних видів подарунків, продовжувати формувати основи морально-етичних уявлень, сприяти активному застосуванню правил етики у спілкуванні з людьми різних вікових категорій.

У центр прикріплюємо зображення подарунка і пропонуємо дітям обрати, і прикріпити зображення тих, кому ми можемо подарувати цей подарунок. (Фото 10)

Фото10

Варіант гри «Казковий подарунок»

Мета: формувати естетичні смаки дітей, заохочувати організацію дітьми театралізованих ігор за участю дорослих та без їх участі, сприяти розвитку мовленнєвої та пізнавальної активності, словесної творчості;

Педагог розповідає дітям, що подарунок може бути не тільки матеріальним (солодощі, одяг, канцелярське приладдя, прикраси, квіти, косметика та інші), а й нематеріальним (пісня, казка, вірш, вистава, відео), створеним або певним автором, або особисто. Після цього педагог пропонує створити відео подарунок для батьків. **(Фото 11)**

Фото 11

Список використаних джерел

1. **Базовий компонент дошкільної освіти / Науковий керівник:** А. М. Богуш, дійсний член НАПН України, проф, д-р пед. наук; **Авт. кол-в:** Богуш А. М., Беленька Г. В., Богінч О. Л., Гавриш Н. В., Долинна О. П., Ільченко Т. С., Коваленко О. В., Лисенко Г. М., Машовець М. А Сідельнікова., Низковська О. В., Панасюк Т. В., Піроженко Т. О., Поніманська Т. І., О. Д., Шевчук А. С., Якименко Л. Ю. — К.: Видавництво, 2012.
2. **Аматьєва О.П.** Що впливає на виразність мовлення? Навчання дітей старшого дошкільного віку інтонаційної та жестико-мімічної виразності мовлення // Дитячий садок. – 2004. - №19.
3. **Кожевникова Т.** Школа педагогічної майстерності: Мовленнєвий розвиток дошкільнят // Дошкільне виховання. – 2004. -№12.
4. **Кононко О.Л.** Стратегічна мета виховання - життєва компетентність дитини// Дошкільне виховання. – 2002. – № 5. – С. 11-13.
5. **Терентьєва Н.** Лялька знайомить зі світом // Дошкільне виховання. — № 10, 2007.
6. **Хрестоматія сучасної української дитячої літератури** для читання в 1, 2 класах серії «Шкільна бібліотека». Укладання Тетяни Стус. Львів, "Видавництво Старого Лева", 2016, стор. 26 - 27.
7. **Інтернет -ресурси**
 - Вікіпедія
 - <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/187/98-%D0%B2%D1%80>
 - <https://mala.storinka.org/%D0%BA%D0%B0%D0%B7%D0%BE%D1%87%D0%BA%D0%B0-%D0%BF%D1%80%D0%BE-%D0%BC%D0%B0%D0%BC%D1%83-%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D0%B0%D1%80%D1%83%D0%BD%D0%BE%D0%BA-%D0%B2%D1%96%D0%B4-%D0%BC%D0%B0%D1%80%D1%96%D1%97-%D0%BF%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE.html>
 - https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BE%D1%80%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D1%81%D0%BC%D1%96%D1%82%D1%82%D1%8F
 - <http://um.co.ua/1/1-7/1-7186.html>
 - <https://mala.storinka.org/%D0%BE%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B0-%D0%BC%D0%B0%D1%86%D1%8C%D0%BA%D1%96%D0%B2-%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D0%B0%D1%80%D1%83%D0%BD%D0%BE%D0%BA-%D0%B4%D0%BB%D1%8F-%D0%BC%D0%B0%D0%BC%D0%B8-%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%B4%D0%BB%D1%8F-%D0%B4%D1%96%D1%82%D0%B5%D0%B9.html>

Інтегроване заняття за задумом з образотворчої діяльності (малювання) та мовленнєвої діяльності для старшої групи

Тема: «Подарунки для Оксанки»

Мета: розвивати мовлення, поповнювати словниковий запас, вчити малювати дітей за власною уявою, різновидам подарунків та способам їх виготовлення (придбання), планувати зміст своєї роботи, опиратися на вже здобуті знання раніше; доводити розпочату справу до кінця; удосконалювати навички роботи з пензликом, вміння правильно і охайно користуватися фарбами; розвивати творчу уяву, мислення, креативність, логіку, фантазію, пам'ять; виховувати бажання допомагати іншим, самостійність і охайність в роботі.

Матеріали: дидактична гра «Подарунок», пензлики, стаканчики з водою, вологі серветки, аркуші паперу

Хід заняття

1. Психогімнастика

— Добрий ранок, любі діти!

Чи усе гаразд у групі?

Ви довкола озирніться,

Один одному всміхніться.

Щоб ніхто не сумував,

З усіма радів і гарно працював.

— Діти, можете привітатися з нашими гостями.

2. Ігровий момент

— Діти, а як ви гадаєте, яке в нас буде заняття? (Малювання)

— А чому саме малювання? (Відповіді дітей)

(Стук у двері)

— Хто це до нас завітав? (Незнайко)

— Незнайко говорить, що хоче з вами порадитися. У його сестрички Оксанки сьогодні день народження і він не знає, що їй подарувати.

3. Вступна бесіда

— Не сумуй, ми тобі обов'язково порадимо і підкажемо, що можна подарувати на день народження.

— Діти, то що ж можна подарувати на це свято? (Відповіді дітей)

Вірш

Подарунків на світі є дуже багато,

Їх не злічити нам всіх малята.

Ведмедик, машинка, квітка червона,

Намисто, кулька чи гарна корона.

Ти подарунок свій обирай,

Довго не барися, Незнайкові допомагай.

— А чи тільки купити ми можемо подарунок? А ще ми можемо виготовити самі, а не тільки придбати в магазині.

Дидактична гра «Подарунок»

Діти отримають зображення магазину та рук. По черзі прикріплюють ці зображення та варіанти подарунків, які можна придбати в магазині або виготовити своїми руками, називають їх.

— Незнайко говорить, що ви всі молодці, скільки у вас ідей. Але він їх всіх не запам'ятав. Усі подарунки, які можна подарувати Оксанці ми намалюємо. Це буде для Незнайки підказкою і він нічого не забудеться.

4. Пояснення виконання завдання

— Отже, діти, вам потрібно намалювати для Незайка підказки, що ж можна подарувати на день народження Оксанці. Кожен з вас буде малювати свій власний подарунок.

5. Пальчикова гімнастика

Щоб наші пальчики трудились

Їх треба трішки розім'яти.

Ми з вами зараз помалюємо

І будемо відпочивати.

6. Самостійна діяльність дітей. Індивідуальна допомога вихователя.

Повторити з дітьми як тримати пензлик, як його вимивати, не залишати пензлик у стаканчику з водою, класти на підставку. Слідкувати, щоб залізний наконечник пензлика не був у фарбі, не забруднювати себе і сусіда фарбою. Пригадати, що за столиками потрібно сидіти рівненько, сильно не нахилятися, ніжки на підлозі. Заохочувати дітей до роботи, вселяти віру в себе. При потребі допомагати в роботі.

7. Підсумок заняття. Аналіз дитячих робіт.

Запропонувати дітям покласти всі роботи на окремий стіл.

— Діти, розгляньте свої малюнки. Які ж ви молодці, так багато подарунків можна подарувати Оксанці. (Діти по черзі розповідають, що вони намалювали).

— Тепер Незнайко точно нічого не забудеться. Незнайко дякує.

Конспект заняття з мовленнєвого спілкування в середній, старшій групі

Тема: «До Зайця на іменини»

Мета: спонукати дітей самостійно вести діалог, продовжувати вчити правильно будувати речення, декламувати вірші; розвивати зв'язне мовлення, інтонаційну виразність, мислення, увагу; виховувати вміння слухати одне одного.

Словник: поповнювати словник ввічливими словами.

Матеріал: листівка-запрошення на іменини, Зайчик з пальчикowego театру, обладнання салону перукарні з атрибутами, Дидактична гра «Подарунок».

Попередня робота: вивчення віршів-привітань з Днем народження, бесіда про роботу та обов'язки перукарів, манікюрниці, візажиста, продавця.

Хід заняття:

Організаційний момент.

Вихователь: Діти, нам прийшло запрошення від нашого Зайчика. Він запрошує нас до себе на іменини.

Вихователь зачитує:

– Дорогі друзі, запрошую вас до себе на іменини. Буду дуже радий вас бачити у своїй лісовій хатинці.

Зайчик.

Основна частина

– Діти, а який Зайчик?

(Відповіді дітей) Сірий, веселий, красивий, спритний,...

Мовна вправа «Який зайчик?»

– А як ми готуємось до походу в гості?

(Відповіді дітей) Робимо зачіску, манікюр, макіяж, вдягаємось святково.

– Що ж ідемо в перукарню.

(Пригадати обов'язки перукаря, манікюрниці.)

Сюжетно-рольова гра «Перукарня»

(Діти по черзі проходять до перукаря, манікюрниці, візажиста. Ведуть діалог.)

– Зачіски в нас готові, макіяж, манікюр зробили. А що ми беремо для іменинника, коли ідемо?

– Подарунки.

– А що Зайчик любить їсти?

Мовна вправа «Що любить Зайчик?»

(капусту, моркву, кукурудзу,...)

– Як це можна назвати одним словом?

– Овочі.

– Де можна купити подарунки?

– В магазині.

А можливо самому зробимо подарунок?

Дидактична гра «Подарунок»

(діти по черзі вибирають подарунок для зайчика)

– Подарунки в нас є. Можна іти в гості?

– Йдемо!

Дидактична гра «Вітаємо Зайчика»

(Діти по черзі вітають)

З Днем народження вітаю!

Від всього серця я бажаю

Щастя, радості, добра,

здоров'я, успіхів, тепла.

Благополуччя та достатку,

Щоб справи всі були в порядку.

Хай посміхається життя

Та буде кращим майбуття.

Хай сипле сонечко ясненьке

Тобі промінчики у жменьки.

Рости щасливий і здоровий

Сіренький Зайчику ти наш!

Безхмарного неба, хорошого настрою,
Здоров'я міцного на довгі роки.

Я бажаю, щоб в твоїй душі
Радісно метелики кружляли.

Від усього серця я тебе
З Днем народження вітаю!

Заєць дякує дітям, святкують та пригощає іменинник гостинцями.

Підсумок заняття.

— Де ми сьогодні побували? Як ми готувалися до цього свята?

Чи сподобалося вам іти в гості на іменини?

А що найбільше сподобалось?

Інтегроване заняття за задумом з художньо-мовленнєвої діяльності та образотворчої діяльності (малювання) для старшої групи.

Тема: «Найкращий подарунок»

Мета: вчити дітей цілісно сприймати і розуміти композицію та зміст художніх творів, привчати розуміти засоби художньої виразності; продовжувати розвивати художньо-мовленнєву діяльність дітей; збагатити словник новими словами; активізувати мислення за допомогою проблемних завдань та вправ; удосконалювати творче відтворення імітаційних рухів; розвивати творчу уяву, здатність фантазувати; виховувати уважність, бажання допомогти.

Матеріали: дидактична гра «Подарунок», казка «Найкращий подарунок», ілюстрації до казки, аркуші паперу (за кількістю дітей), кольорові олівці, конверти.

Хід заняття

1. Організаційний момент

У садочку новий день
Всім говорим «Добрий день!».
«Добрий день» тобі й мені
Усім людям на землі

Відкладіть усі ви справи,
Балачки свої, забави,
Сядьте зручно всі, будь ласка,
Починається заняття.

– Малята, скажіть, будь ласка, хто вміє добре розгадувати загадки?*(Відповіді дітей)* Ого-го-о скільки вас, от зараз перевіримо чи справді ви такі умільці.

Стало біло навкруги –
Я розтрушую сніги,
Наганяю холоди,
Води сковую в льоди,
В дружбі з дітьми я всіма.
Здогадались? Я -*(Зима)*

З неба падають сніжинки,
Люди всі несуть ялинки.
Рік старий кудись утік –
Так приходить... *(Новий Рік)*

Що за гостя в нас така — І зелена, і струнка.
Сяє зірка угорі,
На гіллячках ліхтарі,
І ростуть на ній не шишки,
А цукерки та горішки... *(Ялинка)*

Під ялинкою пакунок –

Новорічний... (Подарунок)

2. Основна частина

1. Слухання казки

«Найкращий подарунок»

Марія Солтис-Смирнова

Була пізня зимова ніч.

Перед святом хмаринки щедро посипали земля сріблястим снігом, а морозець старався, щоб його малюнки на шибках були неперевершеними.

В теплих оселях люди вбирали ялинки дощиком та різнобарвними кульками, клали на стіл цукерки і мандарини.

І в кожне вікно заглядали діти. Всі чекали його.

Дід Мороз у цю хвилину сідав у свої сани. Новорічна ніч вже засвітила свої вогники – зіроньки. Старенького чекала важка робота – всім дітлахам привезти подарунки.

Саночки легенько поїхали по сніжному покривалу...

Час минав дуже швидко. Мішок Діда Мороза вже наполовину опустів, коли прийшла черга зайти до маленької Віри. Дівчинка була дуже рухливою. Вона ще не вміла писати, тому Дід Мороз не знав, що їй подарувати.

Яке було здивування старенького, коли він знайшов під ялинкою подарунок. Дитячий малюнок бородатого старого в червоному одязі сильно нагадував дідуся, що схилився над ялинкою.

“Така мала, і так добре малює,” – подумав Дід Мороз.

Він витяг зі свого здоровенного мішка кольорові олівці та фарби і поклав це все на місце, де його самого чекав подарунок.

Портрета він акуратно склав до кишені.

А наступного ранку Віра роздивлялась олівці і фарби.

– Добре, що я намалювала Діда Мороза. Він приніс мені найкращий подарунок,
– хвалилась маленька.

А олівці і фарби справді були найкращими – олівці не списувались та не ламалися, а фарби ніколи не закінчувались.

Тільки ніхто з людей не знав, що у домі Діда Мороза на самому видному місці з тої новорічної ночі висів портрет господаря, намальований маленькою дівчинкою, що вірила у дива.

2. Бесіда за ілюстраціями

- Про яку пору року розповідається в казці?
- Хто роздавав малятам подарунки?
- Кого намалювала дівчинка?
- Який подарунок отримала Віра від Діда Мороза?

– Давайте допоможемо дівчинці Вірі підібрати подарунки, які ще можна замовити Діду Морозу.

3. Дидактична гра «Подарунок»

Діти вибирають букву, вставляють її в комірку та добирають картинки, що розпочинаються на дану літеру, називають слова, що зображені на картинці.

– Ого! Ідей багато. Тепер дівчинка знатиме, які ще подарунки можна замовити на наступний Новий рік. Дякую за допомогу, малята. А зараз настав

час подумати і про те, що ви хочете отримати в подарунок. Тож не гаймо часу, швиденько розминаємося та сідаймо малювати листа Діду Морозу.

4. Фізкультхвилинка

Ми приходимо додому - (крокуємо)
І бачимо на столі велику коробку (показуємо квадратну коробку)
Підв'язану яскравою стрічкою (малюємо носиком хвильку)
Ми коробку відкриваємо (розводимо руками)
І бачимо (рухи очима)
Велику кульку (показуємо величезну кульку)
Від радощів ми - плигаємо і плескаємо в долоні.

5. Самостійна діяльність дітей. Індивідуальна допомога вихователя.

Повторити з дітьми як правильно тримати олівець. Пригадати, що за столиками потрібно сидіти рівненько, сильно не нахилятися, ніжки на підлозі. Заохочувати дітей до роботи, вселяти віру в себе. При потребі допомагати в роботі.

6. Підсумок заняття.

Запропонувати дітям запакувати малюнки в конверти.

Заняття-розвага з елементами грамоти і логоритміки. (Старша група)

Тема: Хай живуть хороші мами всіх дівчаток і хлоп'ят!

Мета: закріпити знання дітей про слова, їхні ознаки, дії; продовжувати вчити виконувати звуковий аналіз слів, складати трислівне речення, використовуючи сюжетні малюнки; розвивати фонематичне сприймання, аналітичні здібності та уяву, артикуляційний апарат, дрібну та загальну моторику, чуття ритму, темпу музики, мислення, пам'ять, увагу, естетичний смак; збагачувати словниковий запас; учити бути уважними, чуйними; закріпити знання правил поведінки під час урочистих подій, бажання вчитися та говорити правильно; виховувати повагу до жінок, любов і вдячність до мами, бабусі.

Обладнання: плакат; святково прибрана зала; квіти-символи звуків; трислівна схема речення; площинні дво-, три-, чотириповерхові будиночки; логопедичні картки; мікрофон; малюнки — портрети мам; аплікація «Килимок»; стенди; мікрофон.

Хід заняття:

I. Організаційний момент

Привітання (пальчикова вправа «Пальчики вітаються» під музичний супровід)

Доброго ранку, сонечко ясне!

(Діти торкаються мізинчиками.)

Доброго ранку, земле прекрасна!

(Безіменними пальчиками.)

Доброго ранку, дерева багряні!

(Середніми.)

Доброго ранку, квіти духмяні!

(Вказівними.)

Доброго ранку, птахи галасливі!

(Великими.)

Доброго ранку, люди щасливі!

(Плескають у долоні. Діти вітаються з гостями.)

II. Основна частина

Дівчинка-веснянка

Надійшла весна прекрасна,

Багатокольорова, тепла, ясна,

Наче дівчина в вінку.

Зацвіли луки, діброви,

Повно гомону, розмови

І пісень в чагарнику.

І. Франко

Логопед: Діти! Яку пору року описано у вірші? (*Весну*) Яке свято ми відзначаємо навесні? (*Свято 8 Березня*) Кого вітають цього дня? (*Мам, бабусь, сестричок*) Про кого ми сьогодні говоритимемо? (*Про маму*) Розпочинаймо наше заняття-розвагу.

Логопед: Діти, ваші мами і бабусі сьогодні чарівні, як весна. Їх посмішки зігрівають ваші серця, як тепле весняне сонечко землю. Нехай же ця чарівна посмішка завжди сяє на їхніх обличчях!

— А що дарують на це чудове свято мамам, бабусям, сестричкам? (*Подарунки.*) Найкращим нашим подарунком будуть знання. Покажемо, чого ми вже навчилися на логопедичних заняттях, чи вміємо вимовляти всі звуки, як готуємося до школи.

Пропоную вам здійснити подорож Країною знань. Звісно, подорожувати зможе лише той, хто не боїться виявити свої знання та вміння. Серед вас немає боягузів? Тоді вперед!

Сідайте у потяг. Із зупинки «Дитячий садок» вирушаємо в дорогу!

(Діти сідають до казкового потяга.)

Вправа для розвитку мовленнєвого дихання «Потяг — ч-ч-ч»

Логопед: Перша зупинка — «Артикуляційна». Перше завдання: покажіть, які вправи для рухливості язичка ви вивчили.

Знаємо, що наш язик — дивовижний чарівник. Все, що ми захочемо, зробить він охоче! Перетвориться спочатку на малесеньку лопатку. Гостру голочку язик вже давно робити звик. А зараз, стане чашкою, зовсім це йому не важко. День і ніч ні на хвилину не спиняється годинник. Зробимо язичком ось так: тік-так, тік-так. Серед лісу, на горбочку, гарні вирости грибочки. А найкращий — боровик, з ним знайомий наш язик. Карлсон прилетів і зранку з'їв варення цілу банку. Він злизав його ось так. В нього пречудовий смак! Наш язик — чарівник показав усе, що міг. Повернувся до хатинки, час настав для відпочинку.

(Діти виконують відповідні вправи.)

Логопед: Друга зупинка — «Мовленнєва».

У якій країні ми живемо? *(В Україні)*

Логопед: З чого складається наша мова? (З речень. Речення складається зі слів. Наприкінці речення ставиться крапка.) Друге завдання: складіть речення про Україну та визначте кількість слів. *(Відповіді дітей.)*

— Наступна зупинка — «Загадкова». Завдання: упізнай слово.

Коло, ризик, закарлючка. На папері пише ручка. Все з'єдналось загадково — і з'явилося перше слово. Здогадалися, яке саме? Наймиліше в світі... *(мама).*

Логопед: Як ви здогадалися, що ця загадка про маму? Які слова вам підказали? Як ми ще називаємо маму? *(Матуся, мамочка, матінка, неня, мамуля)*

— Наступна зупинка — «Пісенна». Ця лагідна, спокійна, мрійлива пісня зігріє ваші серця, дорогі мами і бабусі. Її дарують вам ваші діти, онуки.

Пісня про матір

(муз. О. Швеця, сл. М. Сингаївського)

1. Сонечко всміхнулось — і проснувся я.

Вже напрацювалась Матінка моя!

2. Певне це про неї Пісня солов'я,

Бо найкраща в світі Матінка моя.

3. Попрацюю з нею, Ми ж одна сім'я,

І всміхнеться сонце — Матінка моя.

Логопед. Молодці! Гарно заспівали. Наступна зупинка — «Прислівна». Прослухайте прислів'я та дайте відповідь на запитання.

Коло сонця добре сидіти,

Коло мами добре жити.

Логопед: Із чим порівнюється мама у віршику? *(Із сонечком.)*

— Як ви вважаєте, чому мама порівнюється із сонечком? *(Відповіді дітей)*

— Повторіть прислів'я та пригадайте, які ще прислів'я про маму ви знаєте.
(Діти повторюють та називають прислів'я хором, індивідуально.)

- У дитини заболить пальчик, а в матері — серце.
- Земля — найбагатша, вода — найсильніша, ненька — наймиліша.
- Материнський гнів, як весняній сніг, рясно впаде, та швидко розтане.

Логопед: Молодці! І з цим завданням ви впоралися. Наступна зупинка — «Звукова».

(Діти під музичний супровід виконують рухи, координуючи їх зі словами.)

Пригадаймо, друзі вмиль, Як пшениченька шумить:
«Ш-ш-ш-ш-ш!» (Діти піднімають руки вгору і нахилиються в сторони.)
Трактор в полі гуркотить: «Р-р-р-р-р!» (Згинають руки у ліктях перед собою, виконуючи колові рухи руками.) Заспівав комарик тихо: «З-з-з-з-з!»
(Колові обертання головою.) А на річці пароплав голосно нам проспівав: «Л-л-л-л-л!»

(Присідають, а коли підводяться, то промовляють звук [л].)

Логопед:

Відпочили — раз, два, три! Працювати почали. Гра із звуками весела,
Завітала до оселі, Посміхніться — раз, два, три! Назвіть звуки голосні.

(Діти називають голосні звуки, піднімаючи квітку — символ голосного.)

— Якими бувають приголосні звуки? (Твердими та м'якими.) Якими
фішками їх позначають? (Тверді позначають однією рисочкою, а м'які —
двома.)

(Діти піднімають квіти-символи.)

Логопед:

Поки звуки ми шукали, Нас картки із фішками чекали. Хто зображений —
назвіть Та модель слова складіть. (Діти складають звуковий аналіз слова
«мати».)

Логопед. Молодці! Наступна зупинка — «Складова».

В склади зараз будемо грати,

Кількість складів у словах визначати

Та в будиночки поселяти.

(Слова: шити, прасувати, колисати, прасувати, вітати, любити. Діти
поділять слова на склади та говорять, у якій багатоповерхівці мешкає слово.)

Логопед: Наступна зупинка — «Показова». Об'єднайтеся у дві команди. Одна
команда буде показувати дії за малюнками, а інша — відгадувати та складати
речення за схемою.

(Діти однієї команди по черзі показують дії за сюжетними малюнками, а
діти іншої — складають речення за трислівною схемою.)

Зразки сюжетних малюнків для першої команди:

- Мама заколисує дитину.
- Мама прасує білизну.
- Мама шиє фартушок.
- Мама пере одяг.

Логопед: Молодці! Виконали завдання. Наступна зупинка — «Граматична».
Пропоную вам утворити коло разом зі своїми мамами.

Інтерактивна гра «Мікрофон»

Логопед:

Із мамами будемо грати, Слова-ознаки Їм добирати. Один, два, три — Слово мамі скажи.

Наприклад: мама — добра, ніжна, лагідна, весела, гарна тощо; бабуся — добра, лагідна, турботлива тощо. *(Діти відповідають, передаючи одне одному іграшковий мікрофон.)*

Дидактична гра «Подарунок»

Посередині подарунка кріпиться картинка мами, дитина обирає подарунки-картинки які можна подарувати мамі.

- Ви великі молодці, кожен підібрав для своєї мами найкращий подарунок.

III. Підсумок заняття

— Молодці, ви впоралися з усіма завданнями! Повертаймося додому в наш дитячий садок. Підійдіть і привітайте мам і бабусь зі святом! *(Вручення подарунків: малюнків-портретів мам, аплікації «Килимок»).*

— Чи сподобалося наше свято мамам? Вони самі скажуть.

(Слово батьків. Вручення дітям солодоців.)

Логопед: Діти! Бережіть і шануйте своїх близьких та рідних, турбуйтеся про них! Не забувайте стежини до рідної неньки, будьте слухняними і вихованими дітьми.

Можна у світі чимало зробити: Перетворити зиму на літо, Можна пізнати стежки таємничі. Та підкорити далеч космічну. Можна характер свій подолати. Штурмом вершини науки узяти. Можна пройти крізь пустелі і хащі. Тільки без мами — не можна нізащо: Все найдорожче, що тільки за нами. Все починається з нашої мами!

А. Костецький «Все починається з мами»

Конспект заняття з морально-етичного виховання з дітьми старшої групи

Тема: «Якщо хочеш в щасті жити – вчися з усіма дружити»

Програмовий зміст: уточнювати і розширювати уявлення дітей про дружбу, товаришування, дружні взаємини між людьми; формувати комунікативну компетентність – вміння легко і невимушено спілкуватись, домовлятись з дорослими та однолітками, знаходити вихід в різних ситуаціях; розвивати зв'язне мовлення дітей, вміння будувати складнопідрядні речення, вживаючи сполучники (бо, тому, що); викликати позитивні емоції, використовуючи елементи ігрових вправ; розвивати увагу, уяву, пам'ять, мислення; виховувати доброту, чуйність, бажання бути справжнім другом.

Матеріали: аудіозапис пісні Ю. Гудзенко «Пісня про дружбу», квіти, ваза, м'яч, стрічка, серця; дид. ігри «Розкажи про вчинок», «Хто з ким товаришує», «Подарунок».

Хід заняття:

Привітання:

Добрий ранок!

В добрий час.

Раді ми вітати вас!

Наберем в долоні сміху

І розсипем всім на втіху.

Нашорошим швидше вуха –

Щоб могли усе - все слухать.

Ми потremo оченята –

Щоб могли спостерігати.

(Діти виконують рухи згідно тексту)

Вихователь:

Я пропоную вам послухати запис пісні із одного мультиплікаційного фільму.

Звучить запис пісні К. Рум'янової «Справжній друг» («Канікули кота Леопольда»).

Здогадались, з якого мультфільму ця пісня? Хто її виконує? А про що ж говориться в пісні?

Вихователь:

От і я сьогодні пропоную поговорити про дружбу.

Дружба – яке дивовижне і чарівне це слово. Давайте всі разом промовимо це слово - «Дружба».

- А що ж таке дружба?

Відповіді дітей.

Вихователь:

Дружба – це коли люди хочуть бути разом, коли разом їм цікаво, весело і комфортно; коли люди не сваряться, не ображають один одного; коли завжди допомагають, особливо в біді, вміють пробачати.

- У вас є друзі?

Давайте пограємо з вами в гру «Квітка для друга».

(На підносі лежать квіти (серед них декілька зів'ялих, зламаних), кожен повинен вибрати квітку, яку б подарував другові).

Діти обирають квітку. Говорять: «Ця квітка для мого друга ...» і ставлять квітку у вазу.

Вихователь:

Всі ви вибрали яскраві, гарні квіти. Чому ніхто з вас не взяв ось таку квітку (Показує вихователь зів'ялу квітку)?

Відповіді дітей.

Вихователь:

Справді, друзям хочеться подарувати все найкраще. Погляньте, який у нас вийшов красивий букет!

Вихователь:

Вже ми знаємо, як звати ваших друзів. А ще хочеться дізнатись, які ж риси характеру у них. Тому давайте пограємо в гру «Розкажи про товариша».

Дидактична гра «Розкажи про товариша»:

(діти стоять в колі, вихователь посередині з м'ячем в руках)

- твій друг жадібний,-
- твій друг неслухняний,-
- твій друг лінивий,-
- твій друг щедрий,-
- твій друг сумний,-
- твій друг надійний,-
- твій друг злий,-
- твій друг талановитий,-
- твій друг спокійний,-

Діти дають стверджувальну або заперечну відповідь («Так, мій друг веселий», або «Ні, мій друг щедрий»).

Вихователь:

Дійсно, хороші у вас друзі. Але є люди, які не вміють дружити.

Ось розгляньте картинки і скажіть, чи хотіли б ви мати собі таких друзів.

Дид. гра «Розкажи про вчинок»: діти розглядають картинки і оцінюють вчинки дітей. Потім говорять, як треба поводитись правильно.

Вихователь:

А як ви гадаєте, легко знайти собі справжнього друга? Як стати справжнім другом? Відповіді дітей.

Вихователь:

Щоб стати справжнім другом, потрібно дотримуватись певних правил:

- бути добрим;
- бути щедрим;
- бути привітним і веселим;
- нікого не ображати;
- завжди допомагати.

Якщо ви будете дотримуватися цих правил, у вас буде багато друзів; вас будуть любити і поважати.

Всі хочуть мати справжніх друзів і, навіть казкові герої. Пригадайте свою улюблену казку (мультфільм). Виберіть головного героя. А пам'ятаєте, з ким він товаришував? Знайдіть тепер товариша для свого улюбленого героя.

Дидактична гра «Хто з ким товаришує?»

Вихователь:

Наразі, ви тільки вчитесь дружити. Що ж таке справжня дружба ви дізнаєтесь, як станете дорослими. Трапляється так, що друзі часто сваряться і перестають товаришувати, або не допомагають один одному, і дружба між цими людьми зникає. Ви хочете перевірити, чи міцна у вас дружба?

Фізкультхвилинка «Дружба»:

Діти стають парами, обличчям один до одного і промовляють:

Я- твій друг, і ти - мій друг (показують один на одного)

І навколо друзі (розводять руками) !

В мене - ніс і в тебе - ніс(торкаються спочатку свого носика,а потім товариша)

Плеснемо в долоні(плескають в долоні)!

В мене - щічки, в тебе - щічки (погладжують щічки свої, а потім товариша)

Гарні та гладенькі!

Я – твій друг, і ти - мій друг!

Друзі ми рідненькі! (обіймаються)

Вихователь:

Тепер ми можемо розпочинати випробовування дружби.

Візьміть один одного за руку. Уявіть, що навкруг глибока річка... Вам потрібно перевести свого товариша на інший берег цієї річки. Але є лише вузький місточок. Добре подумайте, як ви виконаєте це завдання, адже ви повинні йти разом із своїм товаришем і ваші руки не повинні роз'єднатися.

І от хто справиться із цим завданням, отримає символ дружби, адже в них справді міцна дружба.

Діти долають перешкоди і отримують серце.

Вихователь: А ще друзі часто дарують один одному подарунки. Як ви гадаєте, чому вони це роблять?

Діти розмірковують, обґрунтовуючи свої відповіді, вживаючи сполучники: *бо, тому що.*

Вихователь: Пропоную зробити один одному один спільний великий подарунок.

Дидактична гра «Подарунок» (Театральна грань)

Ви добре впоралися зі всіма завданнями. Ви справжні друзі!

Тому і надалі робіть все, щоб зберегти свої дружні, теплі стосунки. І навіть, якщо так станеться, що ви коли-небудь образите товариша, знайдіть в собі сміливість вибачитись перед ним

Додаток 2

Авторські казки та оповідання

«Найкращий подарунок» (Юрій Ярмиш)

- Мамо,— сказало Лисеня,— я хочу намалювати щось красиве й подарувати тобі.
– Але ж треба вміти малювати!
– А я й так можу! – відказало Лисеня. – Купи мені альбом і фарби.
Побігла Лисиця до лісової крамниці, принесла альбом, фарби і пензлика.
– О, саме це мені й потрібно! – зраділо Лисеня. – Однак навіщо цей пензлик? Я маю прекрасного хвоста з китичкою на кінчику!
Лисеня в холодочку малювало до полудня.
Розвішало малюнки на сучках, гілочках, під берізкою поставило.
– Гей, хто в лісі! – гукає. – Гляньте-но, що я намалювало!
Зібралися звірі. І так і ськ роздивлялися малюнки, але що саме там було намальовано, не зрозуміли.
Однак дехто засумнівався:
– Може, воно так і треба?..
А мале Зайченя попрохало:
– Намалюй, будь ласка, мене!
Лисеня провело по білому аркушику кінчиком свого пухнастого хвостика – раз, два, три, чотири, п'ять...
– Готово! – і відбігло вбік.
– Так швидко? – здивувалося Зайченя. – А ти про мої вуса часом не забуло?
– Ні! Ось поглянь!
Глянуло Зайченя. Спереду, збоку, згори зазирнуло...
Не пізнає себе!
Аж сльози зблиснули:
– Хіба я таке страшне?
– Страшне, страшне! – каже Лисеня.
Тоді Зайченя швиденько пострибало до лісового озерця.
Зазирає в тиху воду й зраділо.
– Ось яке я, справжнє Зайченя, а не той страшний звірюка на малюнку. Підумасю пораду, який я в неї хороший!
– Ну то й біжи собі! – образилося Лисеня. – Я ще й не так умію малювати.
– А як? – поцікавилася Вовченя, що пробігало поблизу і почуло ту розмову. – Може, й мене намалюєш? Мене ще ніхто не малював!..
Не встигло Вовченя дух перевести, а Лисеня вже й каже:
– Готово! Оце – ти!
Вовченя набурмосилося:
– Хіба це я?

– А хто ж іще?
– А де мої красиві великі вуха?
– Он ті руді плями!
– А де мої красиві гострі зуби?
– Он ті сірі плями!
– У-у-у! – розсердилося Вовченя. – Я не на руді і не на сірі плями схоже, а на свого тата – Ікластого Вовка! А за те, що піддурило мене, я тебе вкушу!
– Ой, не треба! – дзявкнуло Лисеня. Підхопило альбом, фарби та чимдуж тікати!
З переляку аж на греблю до бобрів заскочило.
– Хто тебе отак налякав? – поцікавився Старий Бобер.
– Вовчисько дурний! Я намалював його, а він гарчить: «Не так!»
– То намалюй мене!
Всівся Старий Бобер на пеньок. А Лисеня й не дивиться на нього.
– Чом ти на мене не дивишся? – питає Старий Бобер.
– Бо в мене гарна пам'ять! – копилить носика Лисеня. – Ось тут лише хвостиком підправлю... І готово!
Глянув Старий Бобер на свій портрет.
Засміявся:
– Гей, Лисеня, ти просто папір брудниш, а малювати не вмієш!
І малята-звірята навкруги засміялися.
А цікава Сорока, що все це спостерігала, злетіла на землю, строкатим хвостом мазнула по аркушу – раз, два! – і скрекоче Лисеняткові:
– Це ти!
– Ні, – заперечує Лисеня. – Я Лисенятко. А це плями!
А малята-звірята – ті вже просто регочуть...
Тож Лисеня швиденько свого хвостика-пензлика підібгало й до мами побігло.
– Мамо, мамо! – гукає. – Я вже, здається, розумію: спочатку треба вчитися!..
– Ой синочку, – зраділа Лисиця. – Добре, що ти зрозумів. Це для мене – найкращий подарунок.

«Подарунок янголів» (Ольга Зубер)

Одного разу, на осяяну ранковим промінням Землю, спустився маленький Янгол. Він зістрибнув із золотої хмаринки і потупцяв босими ніжками по росяній траві. Він роздивлявся все довкола: квіти, що прокидалися від сну, озера, гори, річки, заглядав у гнізда пташок, милувався метеликами, та маленькими крапельками роси, що перлинками переливалися на траві. Він ішов усе далі й далі. І вийшов до невеликого, але дуже красивого озера. Вода в озері була наче прозоре блакитне скло, і лиш тендітні хвильки дріботіли на поверхні.
Янголятко нахилилося до води і посміхнулося до свого відображення, а потім, обережно, щоб не замочити крилець, помило у водичці свої крихітні ніжки. Аж, раптом, на середину озера впливля зграя величних лебедів.
У Янголятка аж подих перехопило від такої краси! Лебеді пливли плавно, гордо вигинаючи шії та скося позираючи на своє відображення у воді, милуючись

собою. Янголятко, склавши рученята, захоплювалось диво-птахами.

Зненацька, на озеро налетів шалений вітер. Озеро пінилося хвилями, шуміли дерева, ламалися гілки, з гір котилось каміння. Лебеді билися мокрими крильми об хвилі і не могли злетіти. Маленьке Янголятко злякалося і міцно схопилося рученятами за стовбур дерева. Небо затяглося важкими хмарами і почалася злива.

На щастя, дощ ішов недовго. Вітер ущух, і на Землю знов полилося тепле сонячне світло.

Янголятко присіло, щоб перевести подих, і побачило, що біля нього лежить красень-лебідь.

— Що з тобою? — стривожилось Янголятко.

Але лебідь був такий знесилений, що не зміг відповісти. І лише придивившись до нього, Янголятко побачило, що в птаха поранені крила.

— Я не зможу тепер летіти, — нарешті відповів лебідь.

— Як же так?! — захвилювалося Янголятко.

— Нам пора летіти у далеку подорож. А мої крила не дадуть мені змоги це зробити.

— Візьми мої крила! — не довго думаючи сказало Янголятко.

— А як же ти? Ти теж без крил не зможеш літати!

— А я залишуся тут, на Землі, — відповіло Янголятко.

Лебідь взяв, незвичні для себе крила, подякував, низько прихиливши голову до землі, й стрімко піднявся у височінь. Янголятко проводжало його поглядом, не зводячи очей, аж поки лебідь, пролетівши крізь білу хмарину, не зник у далині. Аж, раптом, Янголятко побачило, як на Землю спустилося безліч Янголів. Вони подарували пораненим лебедям свої крила, щоб ті змогли полетіти у вирій. Лебеді вдячно глянули на своїх рятівників, залопотіли крилами й швидко, один за одним покинули озеро.

А Янголи, що подарували свої крила птахам, перетворились на діточок, і залишилися жити на Землі. І ти також Янголятко. Просто колись давно ти подарував свої крила пораненому лебедю.

«ЧАРІВНИЙ ПОДАРУНОК»

(Наталія Клевцова)

Маленький зайчик прокинувся від холоду — у лісі панувала зима. Мороз вихолодив землю, гілочки дерев заніміли, жодного шарудіння. Все в лісі в очікуванні та ніде немає снігу.

Одежину маленький зайчик змінив, його шубка так і сяяла білизнаю.

— Один я причепурився, кращої шубки годі й шукати!

— Це правда! — з кущів визирнула хитра рижа морда. — Ти такий гарний!

— Хто тут є? — заєць від несподіванки стрибнув у бік.

І саме вчасно: великі зуби клацнули над самим вухом.

— Рятуйте-е-е! — сам не помітив, а лапи вже мчали вперед.

— Від мене не втечеш! — позаду викрикнула руда лисиця.
— Дід Мороз, допоможи, життя моє збережи! — благав біленький.
Тишу в лісі порушив сильний потужний вітер, з собою він приніс пані Хуртовину. Великими сніжками Хуртовина закидала, замела, засніжила все навкруги. Серед пухнастого снігу заховався зайчик, серце тьохкало швидко-швидко та вже було зрозуміло — він врятувався.
— Ось найкращий подарунок, дякую.
Гілки дерев в лісі нахилились, погоджуючись з вухастим. А сніг сипав, сипав, сипав, вкривав білою шубою, щоб до весни було добре і тепло всім.

«ПОДАРУНОК ДЛЯ ЗІРОЧКИ» **(Марта Проць)**

Зажурилась якось Зонечка.
Фея часто прилітає до неї, розказує різні-різні цікавинки, виконує її прохання. А вона сама що робить? Тільки весь час засинає під Зірочкині історії.
Треба зробити щось приємне і феї також.
Але що?
Зірочка ж живе на небі і в неї напевне є все-все, що вона лише собі побажає?
Задумалась Зонечка, що ж це такого подарувати феї, щоб і гарне було, і потрібне, і таке, якого у неї немає.
Довго думала дівчинка. Аж раптом якось почула, як мама в розмові по телефону сказала бабусі: “Скоро зима. Холод, сніг прийде. Треба буде Зонечці щось купити нове і тепле, бо вона вже виросла з старої курточки і чобітків”.
Далі вже дівчинка не слухала. Їй в голові майнула думка, що у феї нагорі, певне ж немає зими. І тому у неї немає теплого одягу. А їй жеж доведеться спускатися вниз взимку. А от як простудиться і захворіє?
Мама завжди казала, що, коли холодно, то треба тепло-тепло гарно-гарно вдітися і зла тітонька Простуда тебе не побачить і не прийде в гості.
. Але звідки взяти грошики, щоб купити подарунок для Зірочки?
Звісно, в Зоні є своя копилка, в яку тато і мама кидають великі металеві копійки. Але вона стоїть дуже високо і Зоня ще не може до неї досягнути. А просити маму чи татка вона не хоче.
Бо тоді прийдеться розповісти навіщо їй грошики.
А фея строго настрого заборонила про себе розповідати дорослим. Сказала, що вони в неї не повірять і зроблять тоді їй цим боляче.
Зоня не хотіла, щоб Зірочці було боляче, тому пообіцяла, що ніколи-ніколи не розкаже нікому про їхні зустрічі і розмови.
Що ж робити? Шити і в’язати Зоня не ще вміє.
От загадала собі задачку, як мама каже...
А якщо подарувати Зірочці свою одешинку? Ту, яку вона одягала минулого року? А що? Тепла, гарна і невелика – Зірочка ростом трішки менша від Зонечки – мало би підійти. А нову пообіцяти, що купить, як тільки підросте і матиме свої грошики.
Так і зроблю – вирішила дівчинка.

Коли наступного разу фея завітала до Зонечки її чекав сюрприз – невеличкий пакуночок не вмiло, але з любов'ю обмотаний красивою атласною стрічкою. Стрічку Зоня також найшла серед своїх старих речей – колись це був червоний бант, прив'язаний до ручки її візка.

– Я подумала, що тобі зимою буде холодно літати в твоєму легенькому квітковому платтячку. Це мої речі. Я ходила в них минулого року. Вони майже нові. Але дуже-дуже теплі. Просто в мене ще немає своїх грошків, щоб купити щось нове, – потупилася дівчинка у відповідь на здивований погляд феї, – Але я обіцяю, що коли підросту, то куплю тобі все нове-нове і гарне-гарне, обіцяю, – палко запевнила вона, вже повністю покриваючись червоно-гарячим рум'янцем.

– Та ти що?! Це найкращий подарунок, який в мене коли-небудь був! – фея приміряла до себе обновки і кружляла по кімнаті в швидкому танці. Потім раптом зупинилася, миттю підлетіла до дівчинки і швидко міцно-міцно поцілувала її в щічку. А потім лукаво примружился.

– А ти знаєш, що щойно на небі появилася нова зірочка?

– Як це? – здивувалася Зоня.

– А ось так, – засміялась фея, дивлячись на здивоване личко дівчинки, – Коли ти щось робиш від всього щирого серця, то на небі появляється нова дірочка, в яку можуть дивитися ангели і феї. А знаєш, що це означає? – щасливо посміхнулася вона.

– Ні, а що? – Зоня аж підстрибувала від цікавості на ліжку.

– А це означає, що дуже скоро біля цієї дірочки появиться нова фея, яка буде через неї дивитися на діток. А так як кожна фея дивиться за одною дитинкою, то дуже-дуже скоро після цього на землі народиться маленька дитинка. Хлопчик, або дівчинка. Синочок або донечка. А може і чийсь братчик або сестричка.

– Ого! – очка дівчинки стали великими-великими, круглими, круглими, – а ти знаєш де саме народиться ця дитинка?

– Ні, не знаю. Але хіба це зараз важливо? Важливо те, що твій подарунок – від щирого серця. А це так рідко трапляється останнім часом, – посумнішала фея.

– А чому рідко?

– Та тому, що люди вже забули про те, як це – робити щось від щирого серця, не чекаючи щось взамін. Тільки ще маленькі дітки, як ось ти, можуть так зробити. І тому твій подарунок є настільки безцінним. Не важливо, що це не нові речі. Важливо, що ти це зробила сама, без нічий підказки, керуючись тільки своїми почуттями. Дякую тобі за це. Я буде носити цей одяг з гордістю, як найдорожчий і безцінний дарунок.

«ПОДАРУНОК»

(Пономаренко Марія)

Настала весна. Багато клопотів з'явилася у звірів та птахів. Всі вони чепурили свої оселі, лісові галявини. Дехто змінював вбрання: зайці скидали білі шубки, а натомість одягали сірі, вовки та ведмеді лише обновлювали старі кожухи, бо не звикли міняти кольору.

Та найбільше метушилися малята, потай від усіх готуючи подарунки, адже незабаром — мамине свято. В цей день на головній лісовій галявині мали зібратися найповажніші мешканці лісу й вирішити, кому ж присудити головний приз за найкращий подарунок.

Засмучений, сидів у своїй хатинці лише зайчик Сіра Шубка. Йому теж хотілося порадувати маму, проте він ніяк не міг придумати для неї подарунка. Ось зайчик вийшов надвір. У лісі де не глянь — біжать струмки.

На горбочку, якраз біля головної галявини, побачив Сіра Шубка блакитну квіточку на тонкій стеблині.

— Хто ти? — запитало зайченя.

— Пролісок, — відказала квіточка. — Дуже соромно не знати мене, адже розквітаю я щовесни.

— Це моя перша весна, — зніяковіло зайченя, — тому й не чув про тебе.

— Ага, он воно що! — розсміявся пролісок. — А чому ти такий засмучений?

— Як же мені не сумувати? Завтра мамине свято, а подарунка ще не маю.

Пролісок співчутливо подивився на зайчика, трохи подумав та й каже:

— То, може, візьми мене та й подаруй своїй мамі...

— Як же я візьму?! — розгубилося зайченя. — Ти ж тоді не будеш рости.

— Звісно, не буду, — зітхнув пролісок, — але ж ти не маєш подарунка. Всі матимуть, а ти — ні.

— Дякую тобі, проліску, — раптом зраділо зайченя. — Тепер я знаю, що подарувати мамі!

І ось в день свята мам геть усі малята прийшли на головну лісову галявину.

Кожне з них принесло дбайливо загорнений у торішнє листя подарунок. Тільки в Сірої Шубки в лапках не було нічого.

Подарунки малят були й справді напрочуд гарні: різьблені скриньки й розфарбовані мисочки, горішки і ткані рушнички, вишивані серветки й намисто з шипшини. Нарешті дійшла черга й до Сірої Шубки. Зайченя взяло маму за лапку й повело на горбочок: там синіла квітка.

— Я дарую тобі, матусю, ось цього проліска. Тільки зірвати його я не міг, адже він тоді не ростиме.

— Дякую тобі, мій любий синочку, — розчулилася зайчиха. — Дякую за чудовий подарунок!

Коли Ж усі подарунки були вручені мамам, до лісових мешканців звернувся ведмідь на ймення Буркотун:

— Ми тут порадилися й вирішили головний приз віддати зайчикові Сірій Шубці.

— Ура! — кричали звірята, бо сподобалися слова старого ведмедя.

— Тримай міцно! — Буркотун подав зніяковілому зайченяті лозяного кошика, вщерть наповненого рожевобокими яблуками, ще восени зірваними з лісової яблуньки. — їж на здоров'я, та не забудь маму почастувати. — Буркотун весело примружив очі.

— Не забуду! — сказало зайченя і подало кошик з яблуками мамі.

«ПОДАРУНОК ДЛЯ ЗІРОЧКИ»

(Марта Проць)

Зажурилась якось Зонечка.

Фея часто прилітає до неї, розказує різні-різні цікавинки, виконує її прохання. А вона сама що робить? Тільки весь час засинає під Зірочкині історії.

Треба зробити щось приємне і феї також.

Але що?

Зірочка ж живе на небі і в неї напевне є все-все, що вона лише собі побажає? Задумалась Зонечка, що ж це такого подарувати феї, щоб і гарне було, і потрібне, і таке, якого у неї немає.

Довго думала дівчинка. Аж раптом якось почула, як мама в розмові по телефону сказала бабусі: “Скоро зима. Холод, сніг прийде. Треба буде Зонечці щось купити нове і тепле, бо вона вже виросла з старої курточки і чобітків”.

Далі вже дівчинка не слухала. Їй в голові майнула думка, що у феї нагорі, певне ж немає зими. І тому у неї немає теплого одягу. А їй жеж доведеться спускатися вниз взимку. А от як простудиться і захворіє?

Мама завжди казала, що, коли холодно, то треба тепло-тепло гарно-гарно вдітися і зла тітонька Простуда тебе не побачить і не прийде в гості

. Але звідки взяти грошики, щоб купити подарунок для Зірочки?

Звісно, в Зоні є своя копилка, в яку тато і мама кидають великі металеві копійки. Але вона стоїть дуже високо і Зоня ще не може до неї досягнути. А просити маму чи татка вона не хоче.

Бо тоді прийдеться розповісти навіщо їй грошики.

А фея строго настрого заборонила про себе розповідати дорослим. Сказала, що вони в неї не повірять і зроблять тоді їй цим боляче.

Зоня не хотіла, щоб Зірочці було боляче, тому пообіцяла, що ніколи-ніколи не розкаже нікому про їхні зустрічі і розмови.

Що ж робити? Шити і в’язати Зоня не ще вміє.

От загадала собі задачку, як мама каже...

А якщо подарувати Зірочці свою одешинку? Ту, яку вона одягала минулого року? А що? Тепла, гарна і невелика – Зірочка ростом трішки менша від Зонечки – мало би підійти. А нову пообіцяти, що купить, як тільки підросте і матиме свої грошики.

Так і зроблю – вирішила дівчинка.

Коли наступного разу фея завітала до Зонечки її чекав сюрприз – невеличкий пакуночок не вміло, але з любов’ю обмотаний красивою атласною стрічкою.

Стрічку Зоня також найшла серед своїх старих речей – колись це був червоний бант, прив’язаний до ручки її візка.

– Я подумала, що тобі зимою буде холодно літати в твоєму легенькому квітковому платтячку. Це мої речі. Я ходила в них минулого року. Вони майже нові. Але дуже-дуже теплі. Просто в мене ще немає своїх грошиків, щоб купити щось нове, – потупилася дівчинка у відповідь на здивований погляд феї, – Але я обіцяю, що коли підросту, то куплю тобі все нове-нове і гарне-гарне, обіцяю, – палко запевнила вона, вже повністю покриваючись червоно-гарячим рум’янцем.

– Та ти що?! Це найкращий подарунок, який в мене коли-небудь був! – фея приміряла до себе обшивку і кружляла по кімнаті в швидкому танці. Потім

раптом зупинилася, миттю підлетіла до дівчинки і швидко міцно-міцно поцілувала її в щічку. А потім лукаво примружився.

– А ти знаєш, що щойно на небі появилася нова зірочка?

– Як це? – здивувалася Зоня.

– А ось так, – засміялась фея, дивлячись на здивоване личко дівчинки, – Коли ти щось робиш від всього щирого серця, то на небі появляється нова дірочка, в яку можуть дивитися ангели і феї. А знаєш, що це означає? – щасливо посміхнулася вона.

– Ні, а що? – Зоня аж підстрибувала від цікавості на ліжку.

– А це означає, що дуже скоро біля цієї дірочки появиться нова фея, яка буде через неї дивитися на діток. А так як кожна фея дивиться за одною дитинкою, то дуже-дуже скоро після цього на землі народиться маленька дитинка. Хлопчик, або дівчинка. Синочок або донечка. А може і чийсь братчик або сестричка.

– Ого! – очка дівчинки стали великими-великими, круглими, круглими, – а ти знаєш де саме народиться ця дитинка?

– Ні, не знаю. Але хіба це зараз важливо? Важливо те, що твій подарунок – від щирого серця. А це так рідко трапляється останнім часом, – посумнішала фея.

– А чому рідко?

– Та тому, що люди вже забули про те, як це – робити щось від щирого серця, не чекаючи щось взамін. Тільки ще маленькі дітки, як ось ти, можуть так зробити. І тому твій подарунок є настільки безцінним. Не важливо, що це не нові речі. Важливо, що ти це зробила сама, без нічиє підказки, керуючись тільки своїми почуттями. Дякую тобі за це. Я буде носити цей одяг з гордістю, як найдорожчий і безцінний дарунок.

«ПОДАРУНОК» (Марія Солтис-Смирнова)

Була пізня зимова ніч. Перед святом хмаринки щедро посипали земля сріблястим снігом, а морозець старався, щоб його малюнки на шибках були неперевершеними.

В теплих оселях люди вбирали ялинки дощиком та різнобарвними кульками, клали на стіл цукерки і мандарини. І в кожне вікно заглядали діти. Всі чекали його. Дід Мороз у цю хвилину сідав у свої сани. Новорічна ніч вже засвітила свої вогники – зіроньки. Старенького чекала важка робота – всім дітлахам привезти подарунки. Саночки легенько поїхали по сніжному покривалу...

Час минав дуже швидко. Мішок Діда Мороза вже наполовину опустів, коли прийшла черга зайти до маленької Віри. Дівчинка була дуже рухливою. Вона ще не вміла писати, тому Дід Мороз не знав, що їй подарувати. Яке було здивування старенького, коли він знайшов під ялинкою подарунок. Дитячий малюнок бородатого старого в червоному одязі сильно нагадував дідуся, що схилився над ялинкою.

“Така мала, і так добре малює,” – подумав Дід Мороз. Він витяг зі свого здоровенного мішка кольорові олівці та фарби і поклав це все на місце, де його самого чекав подарунок. Портрета він акуратно склав до кишені. А наступного ранку Віра роздивлялась олівці і фарби. – Добре, що я намалювала Діда Мороза. Він приніс мені найкращий подарунок, – хвалилась маленька. А олівці і фарби справді були найкращими – олівці не списувались та не ламалися, а фарби ніколи не закінчувались. Тільки ніхто з людей не знав, що у домівці Діда Мороза на самому видному місці з тої новорічної ночі висів портрет господаря, намальований маленькою дівчинкою, що вірила у дива.

«ПОДАРУНОК ДЛЯ ЗІРОЧКИ»

МАРТА ПРОЦЬ

Зажурилась якось Зонечка.

Фея часто прилітає до неї, розказує різні-різні цікавинки, виконує її прохання. А вона сама що робить? Тільки весь час засинає під Зірочкині історії.

Треба зробити щось приємне і феї також.

Але що?

Зірочка ж живе на небі і в неї напевне є все-все, що вона лише собі побажає? Задумалась Зонечка, що ж це такого подарувати феї, щоб і гарне було, і потрібне, і таке, якого у неї немає.

Довго думала дівчинка. Аж раптом якось почула, як мама в розмові по телефону сказала бабусі: “Скоро зима. Холод, сніг прийде. Треба буде Зонечці щось купити нове і тепле, бо вона вже виросла з старої курточки і чобітків”.

Далі вже дівчинка не слухала. Їй в голові майнула думка, що у феї нагорі, певне ж немає зими. І тому у неї немає теплого одягу. А їй жеж доведеться спускатися вниз взимку. А от як простудиться і захворіє?

Мама завжди казала, що, коли холодно, то треба тепло-тепло гарно-гарно вдітися і зла тітонька Простуда тебе не побачить і не прийде в гості

. Але звідки взяти грошики, щоб купити подарунок для Зірочки?

Звісно, в Зоні є своя копилка, в яку тато і мама кидають великі металеві копійки. Але вона стоїть дуже високо і Зоня ще не може до неї досягнути. А просити маму чи татка вона не хоче.

Бо тоді прийдеться розповісти навіщо їй грошики.

А фея строго настрого заборонила про себе розповідати дорослим. Сказала, що вони в неї не повірять і зроблять тоді їй цим боляче.

Зоня не хотіла, щоб Зірочці було боляче, тому пообіцяла, що ніколи-ніколи не розкаже нікому про їхні зустрічі і розмови.

Що ж робити? Шити і в'язати Зоня не ще вміє.

От загадала собі задачку, як мама каже...

А якщо подарувати Зірочці свою одешинку? Ту, яку вона одягала минулого року? А що? Тепла, гарна і невелика – Зірочка ростом трішки менша від Зонечки – мало би підійти. А нову пообіцяти, що купить, як тільки підросте і матиме свої грошики.

Так і зроблю – вирішила дівчинка.

Коли наступного разу фея завітала до Зонечки її чекав сюрприз – невеличкий пакуночок не вмів, але з любов'ю обмотаний красивою атласною стрічкою. Стрічку Зоня також найшла серед своїх старих речей – колись це був червоний бант, прив'язаний до ручки її візка.

– Я подумала, що тобі зимою буде холодно літати в твоєму легенькому квітковому платтячку. Це мої речі. Я ходила в них минулого року. Вони майже нові. Але дуже-дуже теплі. Просто в мене ще немає своїх грошків, щоб купити щось нове, – потупилася дівчинка у відповідь на здивований погляд феї, – Але я обіцяю, що коли підросту, то куплю тобі все нове-нове і гарне-гарне, обіцяю, – палко запевнила вона, вже повністю покриваючись червоно-гарячим рум'янцем.

– Та ти що?! Це найкращий подарунок, який в мене коли-небудь був! – фея приміряла до себе обновки і кружляла по кімнаті в швидкому танці. Потім раптом зупинилася, миттю підлетіла до дівчинки і швидко міцно-міцно поцілувала її в щічку. А потім лукаво примружился.

– А ти знаєш, що щойно на небі появилася нова зірочка?

– Як це? – здивувалася Зоня.

– А ось так, – засміялась фея, дивлячись на здивоване личко дівчинки, – Коли ти щось робиш від всього щирого серця, то на небі появляється нова дірочка, в яку можуть дивитися ангели і феї. А знаєш, що це означає? – щасливо посміхнулася вона.

– Ні, а що? – Зоня аж підстрибувала від цікавості на ліжку.

– А це означає, що дуже скоро біля цієї дірочки появиться нова фея, яка буде через неї дивитися на діток. А так як кожна фея дивиться за одною дитинкою, то дуже-дуже скоро після цього на землі народиться маленька дитинка. Хлопчик, або дівчинка. Синочок або донечка. А може і чийсь братчик або сестричка.

– Ого! – очка дівчинки стали великими-великими, круглими, круглими, – а ти знаєш де саме народиться ця дитинка?

– Ні, не знаю. Але хіба це зараз важливо? Важливо те, що твій подарунок – від щирого серця. А це так рідко трапляється останнім часом, – посумнішала фея.

– А чому рідко?

– Та тому, що люди вже забули про те, як це – робити щось від щирого серця, не чекаючи щось взамін. Тільки ще маленькі дітки, як ось ти, можуть так зробити. І тому твій подарунок є настільки безцінним. Не важливо, що це не нові речі. Важливо, що ти це зробила сама, без нічийої підказки, керуючись тільки своїми почуттями. Дякую тобі за це. Я буде носити цей одяг з гордістю, як найдорожчий і безцінний дарунок.

«ЧАРІВНИЙ ПОДАРУНОК» (Наталія Клевцова)

Маленький зайчик прокинувся від холоду — у лісі панувала зима. Мороз вихолодив землю, гілочки дерев заніміли, жодного шарудіння. Все в лісі в очікуванні та ніде немає снігу.

Одежину маленький зайчик змінив, його шубка так і сяяла білизнаю.

— Один я причепурився, кращої шубки годі й шукати!
— Це правда! — з кущів визирнула хитра рижа морда. — Ти такий гарний!
— Хто тут є? — заєць від несподіванки стрибнув у бік.
І саме вчасно: великі зуби клацнули над самим вухом.
— Рятуйте-е-е! — сам не помітив, а лапи вже мчали вперед.
— Від мене не втечеш! — позаду викрикнула руда лисиця.
— Дід Мороз, допоможи, життя моє збережи! — благав біленький.
Тишу в лісі порушив сильний потужний вітер, з собою він приніс пані Хуртовину. Великими сніжками Хуртовина закидала, замела, засніжила все навкруги. Серед пухнастого снігу заховався зайчик, серце тьохкало швидко-швидко та вже було зрозуміло — він врятувався.
— Ось найкращий подарунок, дякую.
Гілки дерев в лісі нахилились, погоджуючись з вухастим. А сніг сипав, сипав, сипав, вкривав білою шубою, щоб до весни було добре і тепло всім.

«ПОДАРУНОК ДЛЯ ПРИНЦЕСИ»

(Ольга Зубер)

Стояв літній погожий день. Сонечко ласкаво виблискувало промінчиками, небом плавали кучеряві хмаринки, співали пташки.
Неподалік від озера, по якому плавали білі лебеді, стояв великий красивий палац.
У палаці жила маленька дівчинка. Вона була не звичайною дівчинкою, а Принцесою.
Маленька Принцеса спала у своєму ліжечку, прикрашеному великою кількістю рожевого мережива.
І щойно, перший промінь сонечка залоскотав личко дівчинки, вона одразу прокинулась.
Але прокинулась сердитою. Надувши щічки, Принцеса встала й попрямувала до вікна.
— Знову цей ранок! — буркнула Принцеса й одягла мережане платтячко.
Вибігши в сад, вона, за звичкою, полила свої улюблені рожеві троянди, але вони похилили голівки, наче зів'яли.
Потім дівчинка побігла далі, щоб послухати чудовий пташиний спів. Але в саду було тихо. Лише вітер колихав верхівки дерев.
Принцеса ще більше розсердилася й помчала до фонтану, в якому плавали сріблясті рибки. Та фонтан не працював. А рибки неохоче юрилися по самісінькому дні.
Дівчинка розлютилася й що духу помчала до палацу. Вона так швидко бігла, що зачепилася за камінець і впала.
Принцеса не могла більше стримувати сльози і гірко заплакала.
- Чому в мене нічого не виходить? Чому так?!
- Мабуть тому, що ти дуже сердита. — промовив хтось тихенько поряд з дівчинкою.
Принцеса озирнулася. Навколо не було нікого, тільки маленький кролик сидів

у траві й жував кульбабку. Принцеса подумала, що їй почулося й знову заплакала.

- Не сердься, і в тебе все вийде. — знову почувся голос.

Принцеса озирнулася, і з цікавістю подивилася на кролика.

- Це ти говориш зі мною? — спитала вона.

- Так. — відповів Кролик і підстрибнув поближче до дівчинки.

- Я не можу не сердитись. Все зовсім не так, як я хочу.

- А ти спробуй. Бути доброю набагато легше, ніж тобі здається.

- Ти думаєш?

- Так. Я навіть знаю, як тобі допомогти.

- Як?

- Я подарую тобі найцінніший подарунок — частинку свого добра.

- Як це?

- Ось так! — сказав Кролик і стрибнув дівчинці на коліна.

Він пригорнувся до неї, полоскотав її вусиками, притулився носиком і поклав свої пухнасті лапки дівчинці на долоні.

- А де ж подарунок? — спитала Принцеса.

- А ти відчуваєш тепло, яке я тобі дарую?

- Так!

- І тобі стає радісно і легко?

- Так! — зраділа дівчинка.

- Оце і є часточка мого добра. Коли ти будеш дарувати іншим добро, їм теж буде легко і радісно.

- І тоді заспівають птахи і розквітнуть квіти?

- І запрацює фонтан... — продовжив Кролик і зник.

Дівчинка озирнулася. Кролика не було. Але співали птахи, навкруг цвіли квіти, шумів фонтан.

Дівчинка посміхалася, а в серці вона відчувала тепло і радість від добра, яке їй подарував Кролик.

ПОДАРУНОК ДЛЯ МАМИ

(Олена Мацьків)

Подарунок для мами. Оповідання для дітей Тарасикова мама — кравчиня. Вона шиє для людей одяг. Тарасик знає, що мама любить свою роботу, бо їй подобається дарувати іншим радість.

Відколи в нього народилася сестричка, мама працює вдома. До них приходять багато людей, які приносять тканину і розповідають мамі про свої маленькі мрії —

нову святкову сукенку, тепле пальто або чудову блузку з мереживом Тарасик розуміє, що мамина праця є дуже кропіткою, і тому намагається не заважати. Він тихенько сідає біля мами і спостерігає за тим, як під її руками звичайний відріз тканини перетворюється на нову річ. Іноді за роботою мама наспівує своїх улюблених пісень, яких навчилася від бабці. Каже, що вони допомагають їй залишатися спокійною і неквапливою.

Завершивши роботу, мама доручає Тарасикові позбирати в мішечок клаптики тканини, яким, на думку хлопчика, годі вже знайти якесь застосування. Як же він здивувався, коли на день народження отримав у подарунок наплечник (рюкзак) з безліччю кишеньок, пошитий із різнокольорових клаптиків грубої тканини. Він одразу ж упізнав мамину роботу; майстерність та любов неньки подарували йому неповторну річ, яку він дуже цінував.

Дякуючи мамі, хлопчик почув у відповідь такі слова:

— Аби подарувати комусь радість, не завжди треба шукати за чимось великим і коштовним. Іноді варто уважно придивитися до потреб ближнього, а тоді подумати, як можна використати свій розум і таланти, щоби потішити його. І ще, — додала мама, — у цьому дуже допомагають усілякі дрібнички, адже найменша річ, зігріта любов'ю і працею, завжди перетворюється у справжнє диво.

Останні слова змусили Тарасика замислитися. Річ у тому, що наближалось Свято матері. Він дуже відповідально поставився до цієї події і заздалегідь почав відкладати гроші на подарунок для мами. У нього залишалося ще досить багато часу, щоб здивувати її справді великим і дорогим подарунком. Проте тепер хлопчик був змушений переглянути свій намір.

— Що любить мама? — розмірковував він дорогою до школи. — Квіти? Так. Я можу придбати для неї чудовий весняний букет, але це буде не те. Як казала мама? Любов і праця — ось що насправді робить подарунок великим і дорогим. Але що мені зробити?

Це не давало йому спокою. На уроці він був неуважним і ледь не отримав двійку з математики. Тетяна Григорівна попросила його залишитися після уроків.

— Що з тобою відбувається? — запитала вчителька. Усі діти дуже любили Тетяну Григорівну за чуйність і добре серце, тому Тарасик легко поділився з нею своїми проблемами. Вислухавши його, вчителька пообіцяла допомогти.

— Але зараз ти повинен допомогти мені, — мовила вона і заходилася пересаджувати великий кущ кімнатної фіалки з маленького вазона у значно більший.

Учителька пояснила, що з одного куща утворилося багато нових кущиків, яким стало затісно у маленькому вазоні. Вона обережно виїняла із землі фіалкового куща, і хлопчик побачив, що той справді складається з кількох менших, які змагалися за місце у маленькому вазоні.

Тарасик старанно повідділяв один від одного молоденькі кущики, а Тетяна Григорівна посадила їх у великий широкий вазон, залишивши один саджанець на підвіконні. Помінявши землю у маленькому вазоні, вчителька помістила у

нього останній кущик фіалки і з усмішкою на вустах простягнула його хлопчикові.

— Ось і подарунок для твоєї мами, — сказала Тетяна Григорівна, — якщо будеш з любов'ю його доглядати, він обов'язково розквітне до Дня матері.

... Минав час. За вікном буяла весна. П'янкі пахощі перших квітів зливалися зі свіжим подихом дерев і трав. А на шкільному підвіконні зеленіло молоденьке листячко фіалкового куща. Тарасик старанно підливав його свіжою водою, ховав від яскравого сонячного проміння, беріг від протягів. Кожного дня він з надією заглядав до своєї квітки, сподіваючись побачити хоча б одного пуп'янка.

Ніби у відповідь на всі його старання на початку травня кущик рясно вкрився маленькими фіолетовими бульбашками на короткому стебельці. З кожним днем, лускаючи від сонячного тепла, все більше бульбашок перетворювалося на чудові квіти.

Тарасик ніколи не забуде тієї миті, коли, вітаючи маму зі святом, він простягнув їй свій подарунок. У маминих очах побачив вдячність, захоплення і подив.

— Я виростив його сам, — мовив хлопчик тремтячим від хвилювання голосом.

А трохи згодом додав:

— З любов'ю...

Твори для дітей про подарунок

Подарунок для котика

В одному чарівному місті жив маленький котик Сірко. Він був веселий та грайливий, але іноді так захоплювався грою, що й не помічав, як робив збитки: то тарілочку мамі-киці хвостиком зачепить та розіб'є, то татову чашку з молоком переверне, то тупотить лапками так голосно, що всіх молодших кошенят побудить.

Якось раз, перед новорічними святами, тато-кіт подарував Сірку м'яча - круглого та блискучого! Котик зшаленів від радості і одразу почав грати з подарунком, навіть не вийшовши з будинку.

Не зчувся Сірко, як жбурнув м'яча у віконце, яке розлетілось на безліч уламків, один з яких поранив мамі-киці лапку, а інший - потрапив у м'яч і подарунок на очах у кошеняти луснув.

Заплакав Сірко, сумно йому стало і маму, і кицю шкода, і подарунок татів, а ще більше жаль, що такий вже він незграбний, що кругом по собі золоті верби лишає.

Зневірився котик і попросив у Морозенка, зробити так, щоб більше не робив Сірко неприємностей своєю неухважністю, був обережним та чуйним до інших. Морозенко виконав прохання Сірка. І з того часу всі коти славляться своєю граційністю, тихим поступом лапок та уважністю!

Ось так, один зіпсований подарунок дав всім котикам у дарунок те, що вирізняє їх серед інших звіряток.

Казка "Найцінніший подарунок"

В одному чарівному лісі, де жило багато казкових звірів, росла велика гарна ялинка. Біля неї завжди збиралося багато звірів. Вони любили розмовляти один з одним, танцювати, водити хороводи, співати пісні. Кожного року звірі збиралися біля ялинки на новорічні святкування, загадували бажання, дарували один одному подарунки.

Одного разу напередодні Нового року захворів зайчик. Усі звірі домовились зустрітися біля ялинки, а зайчик засмутився, тому що він розумів, що не зможе святкувати з друзями. До нього прийшла білочка, хотіла піти разом з ним на свято, але зайчик сказав, що він не зможе. Коли настала новорічна ніч, звірі прийшли до ялинки, вони були раді бачити один одного, віталися, обіймалися, але згодом помітили, що зайчика немає на святі. Білочка сказала, що він захворів і не зможе прийти до них. Тоді звірі вирішили, що не будуть святкувати без свого друга і домовились

провідати зайчика і відсвяткувати Новий рік разом з ним.

Тим часом зайчик лежав у своєму ліжечку і сумував за друзями, дуже хотів до них. Раптом за вікном він почув якийсь шум. Піднявшись з ліжечка, він вирішив зазирнути за вікно. Заглянувши у вікно, він побачив своїх друзів, які йшли до його хатинки. Він сильно зрадів, побачивши їх, почав скакати, танцювати і побіг до дверей. Звірі привітали зайчика і сказали, що хочуть святкувати Новий рік разом зі своїм другом. Зайчик запросив їх до себе в гості і був надзвичайно радий такому сюрпризу. Таку новорічну ніч він запам'ятає на усе життя. Для нього це був найкращий подарунок.

Казка про подарунок

Жили собі поживали три котика-Коржик, Карамелька і Компот.

Вони дуже любили стрибати і вигукувати: «Міу-міу-міу!»

Одного разу вони пішли на батут і зустріли котенят - Лампочку, Нудика і Сажика. І почали вони скакати на батутах разом. А коли настрибалися, то почали дарувати один одному подарунки. І так всім було весело та радісно, бо зустрілися з друзями і отримали приємні подарунки.

Подарунки-втікачі

Жив був хлопчик, якого дуже всі любили і дарували йому багато подарунків.

Хлопчик любив коли йому приносять подарунки, але за іграшками він не доглядав.

Іграшки довго терпіли погане ставлення до них. Та одного разу вони домовились між собою, щоб втекти від хлопчика.

Одного ранку прокинувшись хлопчик помітив, що всі його подарунки зникли він дуже засмутився і почав плакати. Аж раптом почув, що до нього хтось говорить.

Відкривши очі він побачив фею.

Фея його запитала:

- Чому ти плачеш?

Хлопчик відповів:

- Тому що всі мої іграшки зникли.

Щоб хоч якось заспокоїти хлопчика фея пообіцяла йому, що виконає його бажання. Хлопчик захотів, щоб всі подарунки до нього повернулись фея звичай погодилась виконати бажання, але за однієї умови, що хлопчик дбайливо ставитиметься до своїх подарунків. Хлопчик погодився і фея

повернула всі іграшки.

Хлопчик дуже зрадив і з тих пір дбайливо ставиться до своїх іграшок тай загалом до своїх речей.

Тут і казочці кінець, а хто слухав молодець.

Подарунок

Жила на світі одна маленька дівчинка Соня. Вона дуже мріяла про пухнасте, маленьке кошеня. Одного разу коли Соня була в садочку батьки вирішили зробити дівчинці подарунок, на який вона так довго чекала. Коли батьки купили маленьке кошеня положили його у коробку, яку залишили у кімнаті Соні.

Коли Соня повернулася із садочка вона відразу побігла до своєї кімнати малювати те омріяне пухнасте кошеня. І коли її малюнок був майже завершений вона несподівано почула як хтось м'явкнув і побачила велику коробку. Соня була дуже здивована адже відкривши коробку вона побачила те саме маленьке, пухнасте кошеня про яке дуже мріяла.

Маленькі друзі мрійте і ваші мрії обов'язково здійсняться!

Подарунок

Жили собі дві машинки Гоша і Льоша. Одного разу вони зустрілися на майданчику. Гралися, гралися та й згадали, що у їхнього друга Мишка завтра день народження. І вирішили подарувати Мишкові дуже гарний подарунок плакат із їхніх фотографій.

Наступного дня вони вирушили на день народження до Мишка. Прийшовши у гості вони із великим задоволенням подарували Мишкові плакат, який йому дуже сильно сподобався. Друзі дуже весело провели час, а Мишкові ще довго згадував про свій день народження!

«Неймовірний подарунок»

Наближався мій день народження я знала, що буде святковий день, подарунки. Але чомусь рідні цього разу не запитали який подарунок я хочу.

От і настав довгоочікуваний день, я як завжди прокинулась рано, почала збиратися в школи, все було як завжди. Дорогою до школи всі мовчали і я вирішила що всі забули про мій день народження, і мені стало дуже сумно.

Повернувшись додому, я побачила на подвір'ї звичайну білу коробку, а з неї прослуховувались дивні звуки. Коли я підійшла ближче з коробки визирнуло миле, пухнасте кошеня. І тоді я зрозуміла, що ніхто про мене не забув, і не міг забути.

Цей був мій неймовірний подарунок, про який я довго мріяла. У мене сьогодні найкращий день з самим кращим подарунком.

«Чарівні підкови»

Колись давно жив собі коваль і була у нього конячка. Ні дружини, ані дітей у нього не було. І кожен день коваль разом зі своєю конячкою був змушений їздити у ліс в пошуках палива для своєї кузні. Одного дня вони, як завжди поїхали у ліс. Коваль побачив купу гілля і розгорнувши побачив дивний метал. Він раніше не бачив нічого подібного, той метал був такий красивий наче місячне сяйво, що коваль не роздумуючи забрав його собі. Дорогою додому на коваля напала зграя вовків, які були дуже голодними, і хотіли їх з'їсти. Коваль смикнув за вуздечка, щоб конячка бігла швидше зі всієї сили. Конячка старалася, якомога швидше бігти, долаючи усі перешкоди на своєму шляху, щоб тільки урятувати свого господаря. На щастя коваль і конячка змогли врятуватися від вовків і приїхали додому живі і здорові.

Уже вдома коваль побачив, що у його конячки стерлися усі підкови і побиті копита. Ковалю стало шкода конячку, і він згадав про метал, який вони знайшли у лісі, і вирішив зробити своїй конячці подарунок нові підкови за те, що вона його врятувала від вовків. Три дні коваль кував ті підкови, і нарешті закінчив роботу. Коли коваль надів своїй конячці ті підкови, то вона дуже зраділа такому подарунку тому, що вони були дуже зручні і красиві, і ще дуже міцними.

Минуло дуже багато часу від того моменту коли коваль надів підкови на копита і з тих пір вони ніколи не стиралися. Конячка була дуже вдячна своєму господарю за такий чудовий подарунок!

«Подарунок для зайчика»

Я дуже люблю подарунки, коли хтось мені їх дарує. А от зайчику, який живе у лісі немає кому дарувати він дуже самотній.

Одного разу зайчик захворів і не виходив з хатинки. Про це дізналася сорока і розповіла лісовим звірятам. Всім стало шкода зайчика і звірята вирішили провідати його. Першим прийшов їжачок, і подарував велике червоне яблуко. Другою прибігла лиска принісши великий качан капусти. Вовчик приніс велику морквину, а ведмідь усіх дуже здивував принісши у подарунок зайчику великий барабан. Зайчик дуже швидко одужав і дякував усім.

ЯКІ ІСНУЮТЬ ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ПОДАРУНКИ В РІЗНИХ КРАЇНАХ?

У всьому світі з давніх часів було прийнято дарувати один одному подарунки. Це відмінний спосіб показати свою любов, дружбу або просто повага до іншої людини.

Різні штучки прийнято дарувати з особливого приводу і без нього — робити сюрпризи. Найзнаменніші і цікаві факти про подарунки можна дізнатися з історії.

Історичні факти

1. У Сіамі правитель дарував нечесному підприємцю білого слона. Він не мав права на його експлуатацію і продаж, а зміст такого тваринного вимагало великих витрат. Через деякий час господар розорився.
2. Якщо японцеві дарують подарунок, це не так радує його, як засмучує. У жителів Японії існує традиція дарувати щось взамін, причому на хід він повинен витратити велику суму.
3. Ескімоси роблять подарунки з підручного засобу — льоду. Завдяки постійно низькій температурі вони зберігаються тривалий час.
4. Кожна перська сім'я має шахи, адже це невід'ємний подарунок молодят на весілля.
5. А в Австралії заздалегідь складається список потрібних речей і попередньо лунає гостям, які вже між собою розподіляють, хто що буде дарувати. Дуже практично.
6. Найважчий подарунок — Статуя Свободи, була подарована США Францією.
7. Список речей, який отримав в дар Сталін на свій 70-й ювілей, друкувався в газетах з 1949 по 1953 рік.
8. У Каталонії на Різдво дарують фігурки какао чоловічків.
9. Дарувати суперникам футболки почали ще в 1931 році. Першими були гравці збірних Англії та Франції.
10. Самим кровожерливим подарунком вважається ковдра з горобиного пір'я, яке Кім Чен Ір подарував батькові на 80-річчя. Для його виготовлення знадобилося 700.000 горобців.

11. Найдорожчим убранням за всі часи вважається манто з соболя, подароване Людовіком XIV своїй дружині. Його довжина сягала 1,5 км.
12. У Каталонії на Різдво прийнято дарувати фігурки чоловічків, що справляють велику нужду.
13. Самим підлим подарунком за усю історію був троянський кінь, якого данайці подарували обложеному Трою. У нім сховалася штурмова бригада, яка і відкрила ворота, коли Троя втягнула подарунок в місто.

Новорічні чудеса

На Новий рік теж прийнято дарувати подарунки. Цікаві факти про новорічні сувеніри передаються новим поколінням і мають свої традиції. У різних країнах свої звичаї:

1. У Греції модною ознакою є колода карт.
2. У Швеції через розташування держави темрява може початися відразу після полудня. Тому рідним і близьким слід піднести свічку. Її роблять самі або вибирають оригінальний дизайн.
3. В Ісландії дитина, яка погано поведився весь рік, може під ялинку отримати сиру картоплю.
4. На острові Гренландія подарунки готують своїми руками. Зазвичай це фігурка ведмеда або моржа, зроблена з льоду.
5. У Франції поганий тон дарувати заміжнім жінкам туалетну воду. Це вважається занадто інтимним вчинком і свідчить про неповагу.
6. У Німеччині прийнято дарувати солодощі у вигляді пирога з корицею і родзинками — пряник.
7. У Скандинавії подарунок повинен бути обов'язково в прямокутній коробочці і мати інструкцію до застосування, закріплену червоним воском. Інакше його можуть просто не відкривати.
8. В Австрії дарують конюшину і скарбничку у вигляді свині.

А ось варіанти цікавих презентів:

Царські презенти

Цікаві факти про дипломатичні подарунки царям і послам можна знайти в свідченнях, що залишилися з давніх часів. У той час таким чином намагалися задобрити сусідів, щоб уникнути військової агресії і вказати на свою родзинку, якої немає в іншій країні.

1. Королева Англії була досить оригінальною дамою і подарувала Івану Грозному живих левів, яких пізніше тримали біля стін Кремля.
2. Перший слон, який потрапив в Росію, був подарунком. Шах Персії таким чином вирішив задобрити царя і заманити країну у війну з Османською

імперією. На жаль, погонич несподівано помер, і слон незабаром помер, так як ніхто, крім нього, не знав, чим годувати тварину.

3. Чай теж був привезений в наші краї в знак подяки від монгольського хана, який натомість отримав шикарних соболів.

4. Дипломати східних країн часто дарували золотих рибок, але в інструкції писали, що вони харчуються водою і світлом, тому акваріуми швидко порожніли.

5. Неприємним казусом обернувся подарунок європейського посла китайському міністру. Відправивши йому цуценят спанієля, незабаром поцікавився, чи сподобалися йому собачки. На що отримав шокуючий відповідь, що вони були дуже смачними.

З нової історії

І зараз дарувати подарунки вважається хорошим тоном для послів і чиновників. Найчастіше дарують сувеніри, якими багата країна гостя.

1. Зовсім недавно міністри США і України обмінялися символами своїх держав. Американські дипломати привезли кілька бульб картоплі, а відвезли додому рожеву шапку-вушанку.

2. У 1964 році при зустрічі з прем'єр-міністром Норвегії Микита Хрущов подарував живого осетра. Риба, яка отримала ім'я Микита, прожила в акваріумі зоопарку до 1998 року.

3. Кожна держава, тільки в ООН, за традицією, підносить подарунок, який потім зберігається в штаб-квартирі організації. КНР відзначилася більше всіх, в прямому сенсі слова. Вишита картина «Велика Китайська стіна» була 10 метрів в довжину і 5 в висоту.

4. Оригінальний папір отримав президент США в Австралії. Йому дали страховку на 50.000 австралійських доларів, які отримає його родина в разі, якщо його з'їдять місцеві крокодили.

Заборони

Багатьох зацікавлять цікаві факти про подарунки, які дарувати не можна. Це вважається поганим тоном або неповагою до одержувача. Отже, що дарувати небажано:

- гроші;
- речі з цінниками;
- подарунок, яким в результаті будете користуватися і ви;
- косметика і дешева біжутерія;
- інтимні іграшки;
- предмети для господарства;
- різні тварини;
- предмети особистої гігієни;

- продукти харчування;
- одяг;
- речі, які дарували вам.

Багатьом набагато приємніше дарувати подарунки, ніж отримувати. Тому мода на маленькі сюрпризи не закінчиться ніколи.

Звідусюди...

*У німецькій мові є слово Drachenfutter, якщо перекладати дослівно, то воно переводитися «корм дракона». А позначає подарунок дружині від чоловіка, що провинився.

*У 1945 році російські школярі подарували американському послу дерев'яне панно у формі герба США. Але школярі і не знали, що в нього вмонтований «жучок», який досить справно транслиував всі переговори посла.

*Не тільки люди заохочують дам подарунками, наприклад у мух-толкунчиків самець підносить самиці спійману ним комаху, щоб зійтися з нею.

*Найдовший список подарунків був у Сталіна на його 70-річчя. Список його подарунків друкувався в радянських газетах з грудня 1949 по березень 1953.

*У Японії на День Святого Валентина подарунки отримують тільки представники сильної статі. Дівчата не отримують нічого, а стурбовані лише тим, як знайти кращий чоловічий подарунок для свого улюбленого

*Самим незвичайним подарунком на весілля, за сучасними мірками, можна вважати шахи, які турбувалися обов'язково подарувати молодятим в Персії.

*У всіх царів була камеральна служба, яка і займалася підбором подарунків.

*26 грудня в Великобританії, Австралії, Новій Зеландії, Канаді відзначається день подарунків (Boxing Day)

*Перший раз процедура обміну футболками між футболістами була офіційно зафіксована в 1931 році після матчу збірної Франції і збірної Англії

*В Ірані женихи повинні дарувати нареченій «магріє». У перекладі це означає любов – але на ділі це ДУЖЕ ДОРОГІЙ подарунок – будинок, машина, золото.

*Джулія Робертс на весілля Бреда Пітта і Анджеліни Джолі піднесла їм дуже оригінальний подарунок. Вона запропонувала посидіти з їх шістьма дітьми.

*У готелі Grand Midwest Hotel, в Дубаї, пара під час проживання народила дитину прямо в номері. Господар був так зворушений, що назвав номер в її честь і довічно дозволив новонародженій зупинятися в цьому номері безкоштовно.

Хто вигадав дарувати подарунки на Різдво та Новий рік — цікаві історичні факти про різдвяні традиції

Під час святкової метушні ми навіть не замислюємося про причини, чому ми даруємо подарунки на Різдво і Новий рік.

Як кажуть історики, цій традиції більш тисячі років. З допомогою такого доброго звичаю люди виражали вдячність і прихильність один до одного.

Традиційне свято вікінгів

Звичай дарувати подарунки в середині зими розпочалася задовго до народження Ісуса. У багатьох ранніх культур, таких як римляни і вікінги, існували зимові свята сонцестояння, під час яких було заведено дарувати подарунки.

Сатурналії — римське свято

Сатурналії — це свято на честь римського язичницького бога землеробства Сатурна. Його відзначали в період зимового сонцестояння, 17 грудня. Однак через деякий час, в епоху царювання Давньої Римської Імперії, свято продовжили на цілий тиждень. Під час загальних веселощів люди дарували один одному подарунки і здійснювали жертвоприношення.

Подібна традиція з часом стала одним з багатьох звичаїв, прийнятих християнством, крім церемоніального запалюючи свічок, виконання різдвяних пісень та проведення свята.

Хто дарує подарунки?

Святий Миколай

Святий Миколай — найвидатніша постать у багатьох європейських культурах. У Росії Святий Миколай став добрим дідусем Морозом, а в Америці культову фігуру прозвали Санта-Клаусом.

Крісткінд

Згідно німецькій культурі, діти в Німеччині, Угорщині, Швейцарії, Чехії та Ліхтенштейні посилають листи Крісткінду — це молода дівчина в образі ангела, яка приносить подарунки.

Бефана

Бефана — це італійський персонаж з міфології, який являє собою аналог американського Санта-Клауса. Згідно з деякими джерелами, це стара жінка, яка літає на мітлі, а на Різдво спускається по димоходу, щоб залишити дітям подарунки. Крім того, вона відома тим, що перед тим, як полетіти, Бефана обов'язково виміє підлогу.

Свято Трьох Королів

В Іспанії традиція дарувати подарунки походить від свята Трьох Королів. Діти пишуть листи з бажаннями, точно так само, як діти в нашій країні звертаються до Святого Миколая чи до Діда Мороза. Вночі 6 січня

прибувають Три Короля і роздають дітям цукерки. Напередодні діти залишають свої черевики біля вікна, щоб на ранок побачити їх наповненими солодощами. Якщо дитина поводити себе не дуже добре, то в подарунок може потрапити шматочок вугілля.

Чому подарунки кладуть під ялинку?

Оригінальними різдвяними прикрасами були цукерки, тістечка, печиво, яблука та інші невеликі солодощі. Панчохи завжди повністю наповнювали подарунками. З часом їстівні подарунки змінилися на матеріальні, а панчохи залишилися. По мірі розвитку традицій змінювалися типи і розміри подарунків. Гостинці, які не влізли в панчохи, знайшли своє місце під ялинкою, а їстівні частування з дерева перекочували в різдвяні панчохи.

Історія різдвяних подарунків

Грудень — традиційний час для обміну подарунками. Однак існують певні причини, через які люди стали дарувати різдвяні подарунки.

Релігійні причини

Однією з причин, яка ще більше надихнула дарувати подарунки на Різдво, стала історія свята. Християни посилаються на трьох мудреців, або волхвів. Згідно з біблійним переказом, волхви принесли немовляті Ісусові дари, що складаються з золота, ладану і миру.

Ці дорогоцінні речі показали повагу мудреців до Сина Божого.

Християни також дарують подарунки членам сім'ї, друзям і нужденним, щоб вшанувати пам'ять про трьох мудреців.

Сучасна інтерпретація звичаю — це визнання того, що Різдво — день народження Ісуса. Оскільки дарувати матеріальні подарунки йому на день народження неможливо, люди здійснюють обмін подарунками як знак пам'яті про Сина Божого.

Любов і прихильність

Різдвяні подарунки — відмінний час для того, щоб дивувати і радувати тих, кого ми любимо. Людям подобається знаходити під ялинкою подарунки і з нетерпінням думати, що ж знаходиться в коробці. Після розкриття упаковки, ми отримуємо масу позитивних емоцій.

Магія Різдва

Є щось особливе в очікуванні Різдва. Малюкам дуже важко утриматися і не розкрити упаковку подарунків, які чекають своєї години під ялинкою. Дорослі, у свою чергу, з теплою ностальгією згадують про своє дитинство і Різдво.

Причини виникнення традиції дарувати подарунки різні. Цей чудовий звичай зробив різдвяний сезон повним сюрпризів і радості.

Найбільш дорогі та унікальні подарунки у світі

Напевно, кожен чув про легенду, пов'язану з цим чудовим мавзолеєм. Тадж-Махал був зведений за наказом Шаха Джахана. Велична будівля з

напівпрозорого мармуру, прикрашеного різноманітним камінням (малахитами, агатами, сердоліком і бірюзою), стала самим незвичайним подарунком в історії, піднесеним жінці. Закоханий до нестями Шах таким чином увічнив його почуття до найдорожчої дружини

Мумтаз-Махал. Бідолаха померла при пологах його 14-го дитини в 36 років, будучи найближчою для Шаха людиною. Він нестримно любив і поважав дівчину з 15 років, прислухаючись до її думки і порад.

Коли Мумтаз-Махал померла, супроводжуючи чоловіка у військовому поході, Джахан в розпачі від горя. Саме тоді великий правитель поклявся спорудити самий чудовий мавзолей в історії, де поховає свою улюблену і пізніше спочине сам. Це справді неймовірно романтичний подарунок. Навіть зараз, через стільки років, люди дивляться на Тадж-Махал і згадують красиву легенду, захоплюючись силою вічної любові.

Острів Скорпіос. Іонічне море, західні береги Греції

І знову один з найоригінальніших подарунків був піднесений дівчині. Цілий острів площею в 0,878 км² майбутній дружині подарував ввічливий грек-мультимільярдер. Ім'я романтика – Аристотель Онассіс. Його обраницею стала неповторна Жаклін Кеннеді, відома вдова шановного президента США Джона Кеннеді.

Прекрасний клаптик раю на Землі, острів Скорпіос, навіть зовні має схожі риси з будовою однойменного членистоногого. Якраз там молодята зіграли своє весілля, а самого грека пізніше поховали серед пишних дерев. До речі, внучка Онассіса, Афіна, нещодавно продала острів за пристойні 1,5 млн. дол.

Портрет з грінок

Художниця Лора Хэдленд з Британії подарувала своїй свекрусі дуже оригінальний подарунок. Вона створила портрет матері чоловіка, використавши при цьому 9852 грінки. Такий незвичайний подарунок був піднесений на честь дня народження свекрухи, їй виповнилося 50 років. Всього на створення портрета пішло близько шестисот буханців хліба. Таким способом художниця змогла потрапити в книгу рекордів Гіннесса.

Як дарувати?

Святкова обгортка. Це обов'язковий елемент подарунка. Ніколи не даруйте щонебудь просто так у пакеті. По-перше, це виходить за рамки етикету. По-друге, гарно загорнуті презенти відразу ж створюють настрій свята. І нарешті, портрете, яскраво та оригінально оформлений подарунок інтригує. Так і хочеться швидше дізнатися, що ж знаходиться в середині.

Єдине, що за правилами етикету прийнято вручати без обгортки – букет квітів. Звичайно, якщо квіти оформлені флористом, то, швидше за все, різнобарвна сітка, тканина, будуть частиною композиції.

Не забудьте про цінник. Обов'язково перевірте, чи не залишилося ціни подарунка. Якщо випадково забули його, не дивуйтеся, коли людина, якій вручили подарунок, відшкодує вам його вартість. Залишити товарний чек у коробці можна лише в одному випадку – ви даруєте будь-яку техніку (чек прикріплюється до гарантійного талону і супроводжує пакет документації).

Правила хорошого тону.

Врахуйте особливості подарунка та уподобання людини, якій він адресується. До прикладу, не варто робити подарунок, який зобов'язує до чогось чи суперечить релігійним переконанням та особистим цінностям людини.

Емоції. Перед тим, як робити подарунок, подумайте, якими словами ви будете його супроводжувати. Постарайтеся підібрати небанальні фрази. Підкресліть своїми словами оригінальність подарунка, який ви обрали. У момент вручення віддавайте його прямо у руки.

Що стосується колег, запам'ятайте: якщо ви даруєте подарунки кільком колегам, то першим його має отримати керівник. До речі, не прийнято робити подарунок керівнику, вартістю більше ніж 30% вашої заробітної плати.

Як отримувати?

Будьте делікатними. Приймаючи подарунок від близьких, друзів і колег, забудьте про зайву скромність і ніколи не говоріть – «Я цього не заслужив/ла», «Такий дорогий подарунок». Цими словами ви поставите дарувальника у незручне становище. Тільки коли подарунок порушує правила хорошого тону, ви можете ввічливо, але рішуче повернути його зі словами – «Я не можу його прийняти».

Не поспішайте відкривати подарунок. Якщо вам його вручили в оточенні гостей або колег, всупереч поширеній думці, не потрібно його відразу ж відкривати. Однак якщо ви наодинці з дарувальником, то обов'язково розгорніть обгортку і розгляньте сюрприз разом.

Подякуйте. Слова подяки і щаслива посмішка на обличчі – найкраща нагорода за подарунок. Саме у такий момент людина розуміє, що «влучила у ціль» і радіє разом з вами. Подякувати і посміхнутися варто навіть у тому випадку, якщо сюрприз вам не сподобався або подарували те, що у вас вже є.

Які подарунки приносять щастя і благополуччя

Вважається, що на весілля молодятam обов'язково потрібно піднести *мішечок із зерном*. Зроблений з любов'ю і хорошими побажаннями, він може стати найсильнішим оберегом сімейного щастя.

Воскові і парафінові красиві свічки здатні стати домівкою і розпалити вогонь любові в будинку тих, хто отримав їх в подарунок.

Квіти в горищиках, подаровані від душі, приносять в дім мир та лад.

Якщо чоловікові подобається жінка, то подаровані їй *гребінь* або *гребінець* можуть викликати у відповідь сильні почуття. Якщо ж жінка бажає викликати любов чоловіка, то їй слід зв'язати і подарувати йому *шарф*.

За повір'ям, *нове взуття*, подароване близькій людині перед далекою дорогою, здатне допомогти йому повернутися додому цілим і неушкодженим.

Глиняний посуд, вручений на новосілля, залучає в будинок багатство і служить захистом від сварок і недомовок.

Кухонний рушник, подарований незаміжній дівчині «сімейною» подругою, здатен привернути в долю дівчини гідного чоловіка.

Українські прислів'я про подарунки

Дар не купля: не гудять, а хвалять.

Дари, та очей не дери.

Дариш, небоже, що тобі не гоже.

Дарованому коневі в зуби не дивляться.

Дарять — не корять.

Казав пан кожух дам, та тепле його слово.

Краще не даруй, як потім докорять будеш.

На тобі, Данило, що мені не мило.

Подарки люблять оддарки.

Подаруйко без штанів ходить.

Подарунок назад не беруть.

Хто багато обіцяє, той мало дає.

Чим корить, краще не дарить.

Що не мило, те попові в кадило.

Афоризми про подарунки

На маленьких подарунках тримається дружба, на великих - любов. (Я.Іпохорська)

Наскільки погано тебе знають друзі, можна часто судити по подарунках, отриманих від них.

Хто вміє дарувати, той вміє жити. (Французька приказка)

Якщо подарунок сподобався, значить, ти віддав частину своєї душі. (Японська мудрість)

Подарунки отримує той, кому є чим обдаровувати. (Б.Бжезіньський)

Кожен подарунок від друга - це побажання щастя. (Р.Бах)

Кожен подарунок, навіть самий маленький, стає великим даром, якщо ти вручаєш його з любов'ю. (У.Уолкот)

Щедро даруй лише тоді, коли знаєш, що доброму даруєш. (Катон)

"Хто має в руках квіти поганого зробити не може" (В.Солоухін).

Подарунки, як і добрі поради, доставляють радість. (Едуар Ерріо)

Якщо подарунок сподобався, значить ти віддав частину своєї душі. (Японська мудрість)

Подарунки отримує той, кому є чим обдаровувати. (Богдан Бжезінський)

Купуйте подарунки трохи дорожче, ніж ви можете собі дозволити. (Андре Моруа)

Іменини влаштовуються для того, щоб наші знайомі могли позбутися від непотрібних речей, які вони отримали на власні іменини.